

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/57/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323201288
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2323201288.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, adresa C. D. E. XX, zastúpeného advokátom: Mgr. Peter Magdálík, so sídlom Vajanského 1520, Galanta, proti žalovanej: F. B. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa C. D. E. XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária TIMAR & partners, s.r.o., so sídlom P. Pázmáňa 2367/17A, Šaľa, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoде, na odvolanie žalobcu aj žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 10C/30/2023-311 zo dňa 21.2.2025, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiadna zo strán **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinstančný súd vo výroku rozhodol o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva strán nasledovne:

I. Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že do výlučného vlastníctva žalovanej prikazuje nehnuteľnosť, nachádzajúcu sa v kat.úz. C. D. E., zapísanú Okresným úradom Šaľa, katastrálnym odborom na LV č. XXX, a to stavbu - rodinný dom s.č. XXX, postavený na C KN parc.č. 399/2 v celkovej hodnote 138.125,35 eur.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielu 44.286,28 eur, do 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %.

2. Pri rozhodovaní prvoinstančný súd vychádzal z vykonaným dokazovaním zisteného skutkového stavu s tým, že z LV č. XXX vedeného Okresným úradom Galanta, katastrálnym odborom pre kat.úz. C. D. E. (vyhotovenom dňa 6.4.2023, s údajmi platnými k 5.4.2023) vyplýva, že žalovaná bola zapísaná ako výlučná vlastníčka C KN parc.č. 339 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 489 m² a C KN parc.č. 674/5 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 40 m², pričom ako titul nadobudnutia je na LV uvedená kúpna zmluva podľa V 1625/2016 zo dňa 14.7.2016 a kúpna zmluva podľa V 212/2020 zo dňa 25.3.2020.

3. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 4.2.2020 medzi žalovanou ako kupujúcou a Obcou C. D. E. ako predávajúcim, že predávajúci previedol na kupujúcu vlastnícke právo k C KN parc.č. 674/5 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 40 m², nachádzajúcej sa v kat.úz. C. D. G. E. za kúpnu cenu 400 eur.

4. Zo znaleckého posudku č. 17/2022 zo dňa 30.6.2022 znalca Ing. Ottavia Vrbovského, znalca v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností vyplýva, že znalec určil všeobecnú hodnotu rozostaveného rodinného domu nachádzajúceho sa na parc.č. 339 v kat.úz. C. D. E. na sumu 150.086,72

eur a všeobecnú hodnotu parc.č. 674/5 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 40 m², zapísanú na LV č. XXX na sumu 2.671,60 eur.

5. Zo znaleckého posudku č. 7/2024 zo dňa 13.6.2024 znalca Ing. arch. Vojtecha Volkoviča, znalca v odbore stavebníctvo, odvetvie odhad hodnoty nehnuteľností vyplýva, že znalec určil všeobecnú hodnotu rodinného domu s.č. XXX nachádzajúceho sa na parc.č. 339/2 v kat.úz. C. D. E. na sumu 138.125,35 eur a všeobecnú hodnotu parc.č. 339/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 345 m² na sumu 21.107,10 eur a všeobecnú hodnotu parc.č. 339/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 84 m² na sumu 11.257,12 eur, spolu na sumu 32.364,22 eur.

6. Z LV č. XXX vedeného Okresným úradom Galanta, katastrálnym odborom pre kat.úz. C. D. E. (vyhotovenom dňa 17.1.2024, s údajmi platnými k 16.1.2024) vyplýva, že žalovaná je zapísaná ako výlučná vlastníčka C KN parc.č. 339/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 345 m² a C KN parc.č. 339/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 184 m² a stavby - rodinného domu s.č. XXX postaveného na parc.č. 339/2, pričom ako titul nadobudnutia je na LV uvedená kúpna zmluva podľa V 1625/2016 zo dňa 14.7.2016 a kúpna zmluva podľa V 212/2020 zo dňa 25.3.2020.

7. Z geometrického plánu č. 100/2020 vyhotoveného H. F. - RB GEO geodetické práce, úradne overeného dňa 11.12.2020 Okresným úradom Šaľa, katastrálnym odborom pod č. G1-537/2020 vyplýva, že došlo k zameraniu novostavby na parc.č. 339/2 pre účely vydania kolaudačného rozhodnutia. Predmetným geometrickým plánom došlo k zlúčeniu C KN parc.č. 339 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 489 m² a C KN parc.č. 674/5 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 40 m², zapísaných na LV č. XXX a k ich opätovnému rozdeleniu na C KN parc.č. 339/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 345 m² a C KN parc.č. 339/2 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 184 m², a zároveň došlo k zániku parc.č. 674/5.

8. Zo zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej dňa 12.7.2019 medzi žalovanou ako dlžníčkou a I. I., J. vyplýva, že žalovanej bol poskytnutý úver na bývanie vo výške 46.500 eur. Podľa zmluvy jej mal byť úver vyplatený na účet : I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Z výpisu z účtu žalovanej v I. I., J.. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vyplýva, že dňa 18.7.2019 bola žalovanej na tento účet poukázaná suma 46.500 eur, označená ako čerpanie úveru. Z výpisu z účtu žalovanej vedeného v K., J., IBAN: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vyplýva, že dňa 29.7.2019 bola žalovanej na tento účet pripísaná suma 46.000 eur z účtu I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a následne dňa 30.7.2019 bola z účtu v K., J.. IBAN: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX odoslaná suma 52.000 eur na účet žalovanej vedený v K., J.. IBAN I. XX XXXX XXXX XXXX XXXX. Z potvrdenia K., J. zo dňa 9.5.2024 vyplýva, že žalovaná si postupne od 23.12.2019 do 10.8.2020 prevádzala zo svojho sporiaceho účtu IBAN I. XX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu spolu vo výške 52.011,26 eur na svoj účet vedený v K., J.. IBAN: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, a to nasledovne: dňa 23.12.2019 previedla sumu 5.000 eur, dňa 14.1.2020 sumu 2.000 eur, dňa 27.1.2020 sumu 5.000 eur, dňa 6.2.2020 sumu 3.000 eur, dňa 18.2.2020 sumu 1.000 eur, dňa 19.2.2020 sumu 2.000 eur, dňa 2.3.2020 sumu 3.000 eur, dňa 31.3.2020 sumu 6.000 eur, dňa 9.4.2020 sumu 5.000 eur, dňa 21.4.2020 sumu 5.000 eur, dňa 12.6.2020 sumu 5.000 eur, dňa 6.7.2020 sumu 5.000 eur a dňa 10.8.2020 sumu 5.011,26 eur. Z výpisu z účtu žalovanej vedeného v K., J.. IBAN: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vyplýva, že dňa 2.10.2020 bola žalovanej na jej účet poukázaná suma 3.000 eur, dňa 8.10.2020 suma 7.000 eur a dňa 23.6.2021 suma 2.800 eur od B. B..

9. Na pojednávaní bol vypočítaný žalobca, ktorý uviedol, že jeho rodičia poskytli žalovanej pôžičku aj v podobe daru 12.800 eur. Myslí, že v dvoch splátkach a bolo to poukázané na jej účet. Nevie ako sa presne oni dohodli. K tomu by sa vedeli vyjadriť jeho rodičia. Nevie aká časť sumy mala tvoriť pôžičku a aká dar. O to sa nezaujímal. Nebol dohodnutý konkrétny dátum splatnosti. Nemá vedomosť o tom, že by tieto peniaze žalovaná vložila do domu. Zmluva bola uzavretá medzi jeho rodičmi a žalovanou. Žalobca uviedol, že 25.000 eur boli jeho vlastné peniaze. Ale do nehnuteľnosti investoval oveľa viac. Boli to jeho úspory. Pracuje od roku 1996. Jediný bankový účet mal v C. F.. Žalovaný uviedol, že väčšinu domácnosti ťahal on, elektrina, voda, pôžičku žalovanej platil, posielal jej na účet 900 eur mesačne asi 10 mesiacov. Pracoval pre LD baum. Výplaty boli rôzne. Pracovalo sa podľa počasia, keď pršalo, tak sa nerobilo aj týždeň. Výdavky na domácnosť boli asi 900 eur. Do BSM nadobudli dom. Pozemok mala žalovaná pred tým vo vlastníctve. Rozhodli sa, že pôjdu stavať, nakoľko si nemohli spolu zobrať pôžičku, lebo to nevychádzalo, tak žalovaná si za slobodna zobrala pôžičku, lebo on nejaké peniaze mal. Dom sa postavil za 9 mesiacov, na bývanie, úprava terénu nie je dokončená. Staval ho on s otcom a s jeho

rodinou, Všetky odborné práce išli cez neho a jeho rodinu. Zo strany žalovanej chodil pomáhať žalovanej otec, ale len pomocné práce. Materiál zabezpečoval on, nakoľko žalovaná ho poprosila, že nech to riadi on, že ona to zaplatí. Po rozvode zostal asi tri mesiace bývať v dome, potom ho z vlastných prostriedkov aj zateplil. Dom vymuroval s otcom a jeden deň bol pomôcť sused. Ťažké práce ako napr. preklady na okná, potrebovali žalovanej rodinu na pomoc, neboli schopní sa dostať, lebo boli na chate. Strechu robil on. Stavba domu bola financovaná čiastočne z peňazí žalovanej, čiastočne financoval on a jeho rodičia. Jeho rodičia žalovanej požičali peniaze na stavbu, tak jej to previedli na účet. Na stavbu to nepoužila, tak to musel on platiť z vlastných prostriedkov. Pôžička žalovanej bola nadobudnutá pred manželstvom, nakoľko z jej platu by nevychádzalo 47.000 koľko zobrala, tak sa dohodla s rodinou, že založia dom a tým pádom v banke to prešlo. Tieto peniaze boli čiastočne použité na stavbu, ale určite nie všetky. Veľa vecí platil on. Investoval do domu 25.000 eur a plus nejaké doplatky. Výstavba stála asi 130.000 eur. To je jeho odhad. Je v tom aj práca, niekto to musel postaviť. Reálne je tam použitých možno 60.000 eur. Polovicu dala žalovaná a polovicu on. 30.000 eur od žalovanej predstavovala pôžička, ktorú si zobrala za slobodna. On mal 30.000 na adrese trvalého bydliska. Pracuje od roku 1996, tak si nasporil. Za tieto peniaze kupovali drevo na strechu v sume 2.600 eur z Kajalu od p. L.. Platil strechu v sume 1.800 eur od firmy Okoč Sokolec, kabeláž do domu 1.500 eur od L. L., kuchynská linka 3.175 eur od Mapa Tešedíkovo, šalungy asi 200 m v sume 1.500 eur z Kajalu od p. L. spod ruky, sypký materiál 1.000 eur od A. H., pomocné práce platil v hodnote 5-6.000, tam je dlhší zoznam, to by musel dohľadať. Vyrábala šalung s kamarátmi, kde išiel ďalší materiál. Klince a prenájom klincovačky 1.000 eur od kamaráta A. A.. Výroba armatúry 2.000 eur. Žalovaná kupovala železo a on z toho vyrábala kliečky, tých 2.000 eur je to železo, čo kúpila žalovaná. Ukladanie stropu, murovanie priečok 2.500 eur - M. M. sused. 2500 zaplatil susedovi za prácu. Prenájom a stavba lešenia 500 eur - N. I.. Elektroinštalácia, čiže montáž 10.000 mínus káble, to bolo za prácu. Tak isto má zoznam, musí sa pozrieť do stavebného denníka. Podhľad 80 m - 600 eur - A. C.. Práca, ríny 500 eur - A. B.. Práca, ríny platila ex. Obklady, dlažba M. M. 1800 eur za prácu. Montáž bleskozvodu 200 eur O. P., betónáž deky 500 eur M. M. - práca, to je zhruba tak všetko. Tieto položky platil v hotovosti. Z peňaženky. Nebol vystavený doklad.

10. Na pojednávaní bola vypočutá žalovaná, ktorá uviedla, že spolu ako manželia by úver nedostali, tak sa to rozhodla riešiť sama. Stavba začala na prelome 2019/2020. Od 11/2019 žalobca robil pod jednou partiou, kde prišlo k nezhodám a zostal bez práce, tak sa dal na PN. Počas PN staval dom. Začal opätovne pracovať v lete 2020, kedy dom už stál, v spomínanej spol. LT bau. Nemá vedomosť o žiadnych 25.000 eur, ktoré by boli použité na dom z jeho strany. Mala zvlášť účet a vždy prišiel za ňou, že toto uhradí. Všetky práce riadil žalobca, nakoľko je z odboru, ona chodila riadne do zamestnania, starala sa o dcéru, plus pomáhala na stavbe. Čo sa týka uvedených osôb, ktoré pomáhali na stavbe, zhruba sa stotožňuje s menným zoznamom, ktorý uviedol žalobca, avšak sú to rodinní príslušníci, ktorí za túto prácu nikdy nevzali peniaze. Maximálne tak O. P., ktorý je žalobcov bratranec, ktorému vyplácala osobne 900 eur na ruku. O. M. je sused z fachu, ten prišiel v rámci dobrých susedských vzťahov na výpomoc. Jedinú sumu, ktorú mu hradili, takú väčšiu to bolo za obklady a dlažby 1.800 eur. Príležitostne chodil pomáhať a sem tam sa mu dalo 50 eur. Čo sa týka daru od svokrovcov, bol to svadobný dar, ktorý bol poukázaný na trikrát, v sume 3.000 eur, 7.000 eur a 2.800 eur. Tieto peniaze im dali darom ako svadobný dar a boli použité na bežné výdavky. Čo sa týka jej hypotéky, minula ju celú na stavbu domu. Preto mala aj zvlášť účet, aby sa jej peniaze nemiešali, prevádzala si ich. Mala v rámci účtu podúčet a prevádzala si ich ako bolo treba. Stavba bola realizovaná svojpomocne, doklady o úhrade nemajú. Jediné tak prevody a výbery z účtu. Zhoduje sa s odhadom žalobcu, že stavba stála 60.000 eur. Dom bol zateplený v lete 2021, kedy boli manželia. Materiál kúpila ešte predtým ona.

11. Na pojednávaní bol ako svedok vypočutý p. Q. B., otec žalobcu, ktorý uviedol, že bývalej neveste požičali 12.800 eur a nemá to kto vrátiť. Dalo sa jej to na účet. Nevie keď, manželka to vie lepšie, lebo ona to dávala. Väčšinou bol na stavbe domu on so žalobcom a kamarátmi prišli pomôcť. Syn mal peniaze. Čo nasporili, to mu požičali, dali mu to. Peniaze dali na účet žalovanej. 12.800 mali byť na stavbu domu, že aby si mohli voľačo kúpiť, nejaký materiál, myslí obaja, vtedy ešte boli spolu.. Myslí, že dom bol už pod strechou keď peniaze došli na účet. Bývalá nevesta povedala, že by potrebovali peniaze, tak manželka povedala, že jej požičia. Všetko vybavovala manželka. Koľkokrát dali žalobcovi 300 alebo 500 eur na materiál keď stavali. Nevie koľko to bolo, manželka tá má kasu, tá mu dávala peniaze.

12. Na pojednávaní bola vypočutá ako svedkyňa pani B. B., matka žalobcu, ktorá uviedla, že požičali mladým peniaze na stavbu, 12.800 eur, na trikrát to bývalej neveste poslala na jej účet a okrem toho žalobcovi dávali peniaze, keď potreboval na nejaký materiál, tak mu požičali, dali. Dali mu. Stravovanie

zabezpečovali tiež oni, väčšinou. Myslí stravovanie robotníkov, čo robili na stavbe. Dohodli sa na ich dvore. Povedali, že potrebujú peniaze, že nemajú, tak im povedala, že im pomôže, požičia. Bývalá nevesta to chcela poslať na účet, tak poslali najprv 7.000, potom 3.000 a potom 2.800. V roku 2020, asi v druhej polovici roku. Ohľadne vrátenia sa nedohodli nijako. Chceli mladým pomôcť, ale potom sa manželstvo rozpadlo, tak chceli peniaze naspäť. Nevie, či mali žalobca a žalovaná úspory. So synom sa rozprávali, keď sa rozpadlo to manželstvo, veď aj oni dali do toho peniaze, tak že ich budú chcieť naspäť. Peniaze, ktoré poslala na účet boli najskôr dané, ako povedala, ani sa nedohodli, či to bolo dané alebo či to bola pôžička, ale keď sa to manželstvo rozpadlo, tak samozrejme, že ich chcú naspäť. Peniaze boli určené pre žalobcu a žalovanú spoločne. Peniaze chce vrátiť, pretože sú to ich peniaze a keďže sa ide rozdeľovať ten dom, tak si uvedomila, že sú to ich peniaze, tak ich chce naspäť. Keď sa predá dom, na polovičku alebo už ako, tak to sú ich peniaze a preto ich chce naspäť. Jednoducho, lebo ona ho podvádza, rozviedli sa a chce peniaze naspäť. Nevie povedať koľko peňazí dala synovi na materiál. Párkrát to bolo. Raz 500, raz 600 alebo 700, raz 300, nevie presne to spolu povedať, povedzme 1.500-1.600. Určite mu veľa pomáhala, ale už nevie čo.

13. Na pojednávaní bol vypočutý znalec Ing. arch. Vojtech Volkovič, ktorý uviedol, že technická hodnota nehnuteľnosti bola určená ku dňu rozvodu, teda právoplatnosti rozvodu a všeobecnú hodnotu určoval ku dňu vyhotovenia znaleckého posudku. Znalec uviedol, že predchádzajúci posudok bol vypracovaný v roku 2022 a on vypracoval posudok v roku 2024. Je tam x vecí, ktoré musia ako znalci brať do úvahy, je to cenová úroveň, ktorá sa mení kvartálne, to určuje štatistický úrad, potom je tam koeficient polohovej diferenciácie, tu postupujú znalci podľa danej metodiky, sú stanovené základné okruhy, v ktorých je potrebné sa pohybovať. V konkrétnom prípade, keďže sa jedná o obec, kpd sa určuje na základe danej metodiky vypracovanej Ústavom súdneho inžinierstva Žilina. Kpd sa pohybuje od 0,2 - 0,3 s možnosťou prídania + 0,15 bodov. On koeficient kpd určil na 0,55, to znamená, že k tým 0,3 pridal 0,25 bodov. V čase, kedy vypracovával posudok, tak tento koeficient bol podľa neho v poriadku pre danú lokalitu. Pokiaľ vie znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný pred jeho posudkom, tam kpd bolo určené na 0,6. Nevylučuje, že aj toto určenie bolo správne, vzhľadom na čas a miesto vyhotovenia znaleckého posudku. Znalec musí odpovedať na 19 otázok, čo je na str. 26-27 posudku a na tie odpovedá v čase a mieste vyhotovenia znaleckého posudku. Vyšiel mu koeficient 0,852. Podľa jeho názoru, tento koeficient predstavoval predajnosť tejto nehnuteľnosti v danej lokalite. Všeobecná hodnota sa určuje ako technická hodnota krát kpd (konečné kpd). Teraz majú pomôcku na určenie kpd, to je graf, ktorý sa nachádza v programe hypo a podľa tohto grafu získajú prehľad o výške kpd konkrétnych nehnuteľností vo všeobecnosti, kvartálne a je to delené aj na bytové domy a podľa katastrálnych území jednotlivých lokalít. Tento graf je im nápomocný. Tento graf nebol pred rokom 2022 k dispozícii. Samozrejme potom je na znalcovi, aby určil konkrétnu výšku kpd. V jeho posudku 0,55 koeficient korešponduje s grafom a v grafe uvedenými údajmi. Čo sa týka tabuľky na str. 26-27, s Ing. Vrbovským uvádzajú iné údaje, inú triedu zatriedenia. Konkrétne pri bode č. 1 uvádza dopyt v porovnaní s ponukou je v rovnováhe, u p. Vrbovského je tam trieda 2, teda že dopyt je vyšší. V roku 2022 však ten dopyt mohol byť vyšší, to on neposudzoval, ten dopyt môže byť rozdielny v závislosti od času a dátumu ohodnotenia. Ešte jeden bod majú rozdielny, a to 19. Tu je treba vyjadriť názor znalca na nehnuteľnosť, aká je to nehnuteľnosť. On dal triedu 2 - dobrá nehnuteľnosť. Posúdil rodinný dom v C. ako dobrú nehnuteľnosť a v znaleckom posudku z roku 2022 tam bola trieda 1 - ako výborná nehnuteľnosť. Treba brať do úvahy konkrétny čas, kedy sa to posudzuje. Posúdil nehnuteľnosť ako dobrú nehnuteľnosť, lebo sa jedná o novostavbu rodinného domu, ktorá stavba spĺňa podmienky jednak stavebného zákona, ako aj samotné stavebno technické prevedenie zodpovedá tomuto zaradeniu. Dobrá nehnuteľnosť obsahuje samotné stavebno technické prvky, výborná to je nadštandard, tam je treba mať luxusné prvky, ktoré by tam mali byť zabudované a podľa toho môžu určiť, že či dobrá, výborná. Nadštandardné vybavenie domu je napr. kuchynská linka v nejakej extra triede, luxusné kúpeľne, napr. drevené a drevohliníkové okná s kvalitným lepeným profilom s trojsklom. Riadené vetranie s rekuperáciou, kompletne rozvody a vetracie mriežky, to zn. vzduchotechnika. Okná vhodné aj pre pasívne domy. V našom prípade sú plastové okná. Chladenie domu, stropné stenové a klimatizácia. Nadštandardné vinylové alebo korkové obklady. Kuchynská linka tam bola, zabezpečovací systém tam je, interiérové žalúzie. Dospel k záveru, že v 6 bodoch obsahuje tento dom nadštandard, čo sa týka vybavenia a v 15 prípadoch nie. Preto sa rozhodol pre klasifikáciu dobrá nehnuteľnosť. Z 21 bodov spĺňala nehnuteľnosť len 6 bodov a preto dal hodnotenie dobrá nehnuteľnosť. Keďže vyhotovoval posudok v roku 2024 a kolaudačné rozhodnutie bolo vydané v roku 2023, musel uplatniť amortizáciu vo výške 1 %, keďže základná životnosť stavby je 100 rokov v tomto prípade. Nemá vedomosť, že existoval predpis alebo norma, aby bola nehnuteľnosť hodnotená ako výborná. Znalec uviedol, že považuje nehnuteľnosť za nadštandardnú výbornú, ktorá spĺňa aspoň nadpolovičnú väčšinu z tých 21 bodov, ako

uviedol. Vychádza zo svojej praxe a sám si stanovil týchto 21 bodov na základe odborných publikácií. Vychádza z metodiky Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline, na základe tejto metodiky bol vypracovaný aj ten hypo program a všetci znalci postupujú podľa tejto metodiky. Metodiky sú aj iné, ale toto majú schválené v rámci SR. Pri určení všeobecnej hodnoty postupoval podľa polohovej diferenciacie, bola by aj iná možnosť porovnávacía alebo výnosová metóda. Použil metódu polohovej diferenciacie, lebo to je najzrozumiteľnejšia metóda a najobjektívnejšia. Porovnávacía metóda nemohla byť použitá, na to by potreboval aspoň tri podobné nehnuteľnosti, buď ponúkané napr. realitnou kanceláriou v lokalite, alebo tri konkrétne kúpnopredajné zmluvy na podobné nehnuteľnosti. Metóda výnosová tam sa vychádza z možného výnosu za danú nehnuteľnosť. Napr., že ju prenajme na 15-20 rokov a že by sa to malo vrátiť, ale u nás prenájmy rodinných domov nie sú také výnosové, že by sa to aj vrátilo. Skúmal realitné portály, aké nehnuteľnosti ponúkajú na predaj. Posúdil, že dopyt je v rovnováhe, pretože obec patrí do okresu Šaľa, nitrianskeho kraja. Nepredpokladá, že Bratislavčania by si hŕfne kupovali nehnuteľnosti v C. D. E.. Trhovo výhodnejšia na kúpu nehnuteľnosti je Šaľa ako C. D. E., pretože je okresným mestom, má zodpovedajúcu infraštruktúru a C. je obec, nemá infraštruktúru v takej miere ako okresné mesto. Ako nadštandard spomína kuchynskú linku. Ako nadštandard berie jedine škridlu, má životnosť 30 rokov, všetko ostatné v tom dome, čo sa týka materiálov je štandard. Zateplenie domu je spravené tak, že by sa dalo brať ako nadštandard, pretože nie každý má zateplenie spravené. Aj keď v dnešnej dobe je to už bežné, a to je všetko. Stavebný materiál, konštrukcie, stavebno technické prvky spĺňajú štandard.

14. Právne prvoinštančný súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, § 150 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. – v texte aj len OZ), § 137 písm. b) a § 216 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (v texte aj len CSP).

15. Prvoinštančný súd ustálil, že dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva žalobcu a žalovanej došlo k zániku ich BSM. Žalobca a žalovaná sa nedohodli na vyporiadaní BSM, preto žalobca podal na súd žalobu o vyporiadanie BSM. Predmetom BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. V tomto spore je predmetom BSM to, čo žalobca a žalovaná nadobudli v období od uzatvorenia manželstva dňa 31.8.2019 do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva dňa 4.11.2021. V konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi strán, pokiaľ ide o spôsob vyporiadania BSM, pretože spôsob vyrovnania vzťahu vyplýva zo zákona. Dispozíciu strán sporu konania o vyporiadanie BSM treba rešpektovať v tom zmysle, že súd vyporiada len tie veci resp. majetok patriaci do BSM, ktorý strany sporu urobili predmetom konania. Prekročiť ich návrhy v takomto konaní môže súd podľa § 216 ods. 2 CSP len pokiaľ ide o to, ako ich vyporiada z kvalitatívneho hľadiska, teda ako veci rozdelí. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa na návrh vykonáva aj ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia.

16. Na základe vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd preukázané, že do BSM ku dňu rozvodu manželstva patrí nehnuteľnosť - rodinný dom označený vo výroku rozhodnutia. V konaní nebolo sporné, že ku dňu rozvodu manželstva do BSM patril aj pozemok C KN parc.č. 674/5 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 40 m², nachádzajúci sa v kat. úz. C. D. E.. Táto parcela však v čase rozhodovania súdu neexistovala, keďže na základe geometrického plánu špecifikovaného v bode 13. odôvodnenia, táto parcela zanikla, pričom z tejto parcely a parc.č. 339 o výmere 489 m², vznikli parc.č. 339/1 o výmere 345 m² a 399/2 o výmere 184 m². Z uvedeného dôvodu súd v konaní o vyporiadanie BSM zahrnul do masy BSM iba hodnotu tohto pozemku. Strany sporu neuvádzali žiadne ďalšie hnutelné ani nehnuteľné veci a ani majetkové práva, ktoré by mali tvoriť masu BSM a ktoré by mali byť vyporiadané v rámci BSM.

17. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že do masy BSM patrí rodinný dom špecifikovaný vo výroku rozhodnutia (ďalej len rodinný dom). Medzi stranami sporu bola sporná hodnota rodinného domu ako aj to z akých prostriedkov bol rodinný dom postavený.

18. Čo sa týka hodnoty rodinného domu žalobca poukazoval na správnosť znaleckého posudku č. 17/2022 znalca Ing. Ottavia Vrbovského, ktorý určil všeobecnú hodnotu rodinného domu na sumu 150.086,72 eur a žalovaná poukazovala na správnosť znaleckého posudku č. 7/2024 znalca Ing. arch. Vojtecha Volkoviča, ktorý určil všeobecnú hodnotu rodinného domu na sumu 138.125,35 eur.

19. Obaja znalci vychádzali, ako to vyplýva zo znaleckých posudkov, z priemerného koeficientu polohovej diferenciacie ako ho stanovuje Metodika výpočtu všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti a stavieb

(ÚSI ŽU v Žiline, ISBN 80-7100-827-3). Z tejto metodiky vyplýva možnosť určiť koeficient polohovej diferenciácie v určitom rozmedzí, čo urobili obaja znalci. Obaja znalci uviedli pri hodnotí hlavných vplyvov na hodnotu nehnuteľnosti, ktorými je podľa metodiky 19 vplyvov (strana 21 a 22 znaleckého posudku č. 17/2022 a strana 26 a 27 posudku č. 7/2024), rovnaké zatriedenie pri vplyvoch uvedených pod položkami 2. až 18. Jediný rozdiel v zatriedení, ktorý mal následne vplyv na výsledok znaleckého posudku a určenie všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti bola položka č. 1 - trh s nehnuteľnosťami a položka č. 19 - názor znalca. Pri oboch položkách mali znalci možnosť podľa metodiky nehnuteľnosť zaradiť do piatich tried. Z výpovede znalca Ing. arch. Volkoviča vyplynulo, že nehnuteľnosť zaradil v prípade trhu s nehnuteľnosťami do III. triedy, pretože dopyt v porovnaní s ponukou bol v čase vyhotovenia znaleckého posudku v rovnováhe, čo vyplýva aj z jeho znaleckého posudku. Uviedol, že u druhého znaleckého posudku znalca Ing. Vrbovského je tam trieda II., teda že dopyt je vyšší. Znalec uviedol, že v roku 2022 (teda v čase vyhotovenia posudku č. 17/2022) dopyt mohol byť vyšší, to on neposudzoval. Uviedol, že dopyt môže byť rozdielny v závislosti od času a dátumu ohodnotenia. Znalec Ing. Vrbovský na pojednávaní uviedol, že čo sa týka položky 1, bolo to posudzované v roku 2022, vtedy sa jednalo o čas, kedy stagnoval trh s nehnuteľnosťami, predaj bol obmedzený, bola corona a ponuka na realitnom trhu nehnuteľností podobného charakteru bola v danej lokalite, okres Šaľa, nedostatočná. Preto uvažoval s triedou II., že dopyt bol vyšší ako ponuka. Uviedol, že položka 1. je závislá na čase vypracovania a na lokalite. Takisto rozdielne znalci posúdili nehnuteľnosť z hľadiska názoru znalca, kde má znalec možnosť ako to vyplynulo zo znaleckých posudkov zaradiť nehnuteľnosť do piatich tried. Uvedené vyplýva aj z metodiky výpočtu všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti a stavieb, ktorú použili ako uviedli obaja znalci, podľa ktorej je možné nehnuteľnosť ohodnotiť podľa názoru znalca na výbornú, dobrú, priemernú, problematickú a veľmi problematickú nehnuteľnosť. Ing. arch. Volkovič uviedol, že nehnuteľnosť ohodnotil ako dobrú, teda ju zaradil do triedy II., lebo sa jedná o novostavbu rodinného domu, ktorá stavba spĺňa podmienky jednak stavebného zákona, ako aj samotné stavebnotechnické prevedenie zodpovedá tomuto zaradeniu. Dobrá nehnuteľnosť obsahuje samotné stavebnotechnické prvky, výborná to je nadštandard, tam je treba mať luxusné prvky, ktoré by tam mali byť zabudované a podľa toho môžu určiť, že či je dobrá, výborná. Znalec popísal čo považuje za nadštandardné prvky a uviedol, že táto nehnuteľnosť ich nemala, resp. mala len niektoré nadštandardné prvky. Ing. Vrbovský nehnuteľnosť ohodnotil ako výbornú a zaradil ju do triedy I., lebo podľa neho ide o individuálny názor znalca, ktorý posúdi nehnuteľnosť z hľadiska jej polohy, typu, kvality použitých stavebných materiálov, v danom čase. Zohľadnil takú atypickú vlastnosť nehnuteľnosti, že predmetná nehnuteľnosť je prístupná z dvoch miestnych ulíc, čo nebýva zvykom. Má dva vstupy. Rozhodujúcim činiteľom, že sa jedná o výbornú nehnuteľnosť bolo to, že sa jedná o zatiaľ neužívanú nehnuteľnosť. To znamená 0 % amortizácia. Technický stav 100 %. Zohľadnil na výstavbu použité moderné stavebné materiály, certifikované, predpísané projektovou dokumentáciou a spĺňajúce stavebno technické normy.

20. V danom prípade na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie vychádzal zo záverov znaleckého posudku znalca Ing. arch. Vojtecha Volkoviča č. 7/2024, keďže aj z výpovede samotných znalcov vyplynulo, že je rozdiel v hodnotení nehnuteľností v roku 2022 a 2024, a to s poukazom na rozdielny dopyt po nehnuteľnostiach v danom mieste v roku 2022 a v roku 2024. Uvedené vyplynulo aj z výpovede znalcov, keď Ing. Vrbovský uviedol, že v roku 2022 zaradil nehnuteľnosť pri položke - trh nehnuteľnosti do II. triedy práve z dôvodu toho, že bola corona, trh s nehnuteľnosťami stagnoval a bol nedostatok nehnuteľností tohto typu v danej lokalite. Na druhej strane Ing. arch. Volkovič uviedol, že nehnuteľnosť a koeficient polohovej diferenciácie určil nielen s ohľadom na miesto, kde sa nachádza nehnuteľnosť, ale aj na čas vyhotovenia znaleckého posudku a v čase keď nehnuteľnosť hodnotil, bol dopyt a ponuka v rovnováhe.

21. Zároveň ďalší rozdiel, z ktorého dôvodu bola nehnuteľnosť ohodnotená odlišnou všeobecnou hodnotou spočíval v záveroch znalca. Obaja znalci uviedli, že v položke 19 má byť uvedený ich názor na hodnotenie nehnuteľností, čo korešponduje aj s metodikou, ktorou sa obaja znalci riadili. V danom prípade súd pre úplnosť uvádza, že sa stotožnil s vysvetlením podaným zo strany Ing. arch. Volkoviča, ktorý uviedol, že hodnotí nehnuteľnosť ako výbornú v tom prípade, ak je ju možné považovať za nadštandardnú, pričom uviedol širokú škálu bodov, ktoré posudzuje, pričom uviedol, že predmetná nehnuteľnosť spĺňala maximálne 6 z 21 bodov, preto ju podľa neho nemožno označiť za výbornú. Takisto uviedol, že nehnuteľnosť je podľa jeho názoru dobrá, pričom zohľadnil aj to, že sa jedná o novostavbu rodinného domu, ktorá spĺňa jednak podmienky stavebného zákona, a stavebno-technické prevedenie zodpovedá tomuto zaradeniu. Ing. Vrbovský uviedol, že posúdil nehnuteľnosť z hľadiska jej polohy, typu, kvality použitých stavebných materiálov, v danom čase. Zohľadnil takú atypickú vlastnosť

nehnutelnosti, že predmetná nehnuteľnosť je prístupná z dvoch miestnych ulíc, čo nebýva zvykom. Uviedol, že rozhodujúcim činiteľom, že sa jedná o výbornú nehnuteľnosť bolo podľa znalca to, že sa jedná o zatiaľ neužívanú nehnuteľnosť. To znamená 0 % amortizácia. Technický stav 100 %. V danom prípade z výpovede tohto znalca vyplynulo, že hlavným kritériom na posúdenie nehnuteľnosti ako výbornej bolo, že nehnuteľnosť bola neužívaná, čo však už neplatilo v čase vyhotovenia znaleckého posudku č. 7/2024, kedy sa už nejednalo o neužívanú nehnuteľnosť.

22. V súvislosti s uvedeným prvoinštančný súd poukázal na judikatúru, podľa ktorej je pri zisťovaní ceny nehnuteľností, ktorá tvorí predmet BSM treba vychádzať z jej všeobecnej ceny určenej v závislosti od situácie na trhu s nehnuteľnosťami v danom mieste a čase, ku ktorému sa bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadava. V danom prípade čas, ku ktorému sa BSM vyporiadava zodpovedá záverom znaleckého posudku č. 7/2024, (v ktorom bola všeobecná hodnota nehnuteľnosti určená ku dňa 15.6.2024), keďže všeobecná cena nehnuteľnosti v znaleckom posudku č. 17/2022 bola určená ku dňu 15.6.2022, teda cca 2 a pol roka pred vyporiadaním BSM. Dôvodom prečo mala nehnuteľnosť v roku 2024 nižšiu hodnotu, bolo, ako to vyplynulo z výsluchu znalcov, to, že došlo k zmene na trhu s nehnuteľnosťami ohľadne dopytu a ponuky, čo potvrdili obaja znalci, ako aj to, že nehnuteľnosť bola v roku 2022 hodnotená ako neužívaná, čo bolo podľa znalca Ing. Vrbovského rozhodujúcim kritériom prečo nehnuteľnosť zaradil do I. triedy, čo však už v čase vyporiadania nehnuteľnosti neplatilo. Vzhľadom k uvedenému súd pri vyporiadaní BSM vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. 7/2024.

23. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že do masy BSM mala patriť aj nehnuteľnosť - C KN parc.č. 674/5 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 40 m². Medzi stranami nebolo sporné, že táto parcela zanikla a zanikla až po zániku manželstva. Medzi stranami sporu bola sporná hodnota predmetného pozemku o výmere 40 m². Žalobca vychádzal zo znaleckého posudku č. 17/2022 a z hodnoty pozemku vo výške 2.671,60 eur. Žalovaná vychádzala zo znaleckého posudku č. 7/2024 a z hodnoty pozemku 2.447,20 eur. Súd pri určení všeobecnej hodnoty pozemku vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. 7/2024, keďže ako je uvedené vyššie, tento zohľadňoval situáciu na trhu s nehnuteľnosťami v danom mieste a čase, ku ktorému sa BSM vyporiadava a na rozdiel od znaleckého posudku č. 17/2022 zohľadňoval aktuálnu situáciu na trhu s nehnuteľnosťami, keďže znalecký posudok č. 17/2022 zohľadnil situáciu v čase corony, ktorá podstatne ovplyvnila trh s nehnuteľnosťami. V konaní nebolo sporné, že parc.č. 674/5 zanikla a v súčasnosti je súčasťou parc.č. 339/1 a 339/2. Podľa posudku č. 7/2024, z ktorého súd pri určení hodnoty pozemku vychádzal, je hodnota parc.č. 339/1 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 345 m² vo výške 21.107,10 eur (t. j. 61,18 eur/m² (21.107,10 / 345 = 61,18)) a hodnota parc.č. 339/2 zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 184 m² je vo výške 11.257,12 eur, (t. j. 61,18 eur/m² (11.257,12 / 184 = 61,18)). Vzhľadom k uvedenému súd pri vyporiadaní BSM do masy BSM zaradil hodnotu zaniknutej parcely o výmere 40 m² v hodnote 2.447,20 eur (t. j. 40 m² x 61,18 eur).

24. Ďalšou spornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo, z akých finančných prostriedkov bol rodinný dom postavený. Strany zhodne tvrdili, že rodinný dom bol postavený svojpomocne, pričom náklady na stavbu rodinného domu boli podľa žalobcu ako aj žalovanej približne 60.000 eur. Žalobca v žalobe žiadal ako svoj vnos započítať sumu 25.000 eur. Na pojednávaní uviedol, že jeho vnos bol vyšší a predstavoval sumu 30.000 eur, ktoré peniaze sa použili na stavbu rodinného domu, pričom v prípade sumy 30.000 eur išlo o jeho úspory, ktoré mal na adrese svojho trvalého bydliska. Žalovaná žiadala ako vnos započítať sumu 52.011,26, z ktorého suma 46.000 eur predstavovala úver a suma 6.011,26 eur predstavovala úspory, ktoré nasporila pred uzavretím manželstva. Žalobca uviedol, že 30.000 eur na stavbu rodinného domu dala žalovaná z pôžičky, ktorú si zobrala za slobodna. Žalovaná poprela, že by žalobca použil na stavbu rodinného domu svoje úspory.

25. Vzhľadom k uvedenému sa súd prvej inštancie zaoberal vnosom strán sporu do spoločnej nehnuteľnosti. V prípade vnosu žalobcu, žalobca ostal iba pri tvrdení, že mal vlastné úspory vo výške 30.000 eur, ktoré nadobudol pred manželstvom. Žalobca však nijakým spôsobom nepreukázal, že disponoval takýmito finančnými prostriedkami. Žalobca neprodukoval žiaden dôkaz o tom, že pred uzavretím manželstva mal úspory v tejto výške. Žalovaná poprela tvrdenie žalobcu o existencii akýchkoľvek úspor žalobcu pred uzatvorením manželstva a uviedla vlastné tvrdenia, z akých finančných prostriedkov bol rodinný dom postavený. V súvislosti s uvedeným mal prvoinštančný súd za to, že bolo dôkaznou povinnosťou žalobcu spoľahlivo preukázať, že mal k dispozícii finančné prostriedky (úspory) vo výške 30.000 eur, ktoré nadobudol pred uzavretím manželstva a ktoré použil na spoločný majetok (stavbu rodinného domu). Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca

neuniesol dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, že použil na spoločný majetok (rodinný dom) svoje vlastné úspory, ktoré nadobudol pred manželstvom, spolu vo výške 30.000 eur, keďže žalobca nepreukázal ani svoje tvrdenie o tom, že disponoval úsporami vo výške 30.000 eur a že tieto nadobudol pred uzavretím manželstva.

26. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal vnosom žalovanej do spoločného majetku (stavby rodinného domu). V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa si zobrala úver vo výške 46.500 eur. Takisto medzi stranami nebolo sporné, že 30.000 eur z tejto sumy bolo použitý na stavbu rodinného domu, keďže žalobca uviedol, že žalovaná si zobrala pôžičku pred uzavretím manželstva a z tejto sumy použila na stavbu domu 30.000 eur. Žalovaná však tvrdila, že z poskytnutého úveru použila na stavbu rodinného domu sumu 46.000 eur ako aj úspory, ktoré nadobudla pred uzavretím manželstva vo výške 6.011,26 eur.

27. Prvoinštančný súd mal v konaní preukázané, že žalovaná čerpala úver, ktorý jej bol poukázaný na jej účet dňa 18.7.2019, a to vo výške 46.500 eur. Uvedené mal súd preukázané jednak zmluvou o splátkovom úvere ako aj výpisom z účtu vedeným v I. I., J.. IBAN I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (bod 14. a 15. odôvodnenia). Súd mal takisto preukázané, že žalovaná si časť z úveru vo výške 46.500 eur previedla na svoj účet vedený v K., J.. IBAN: I. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, a to dňa 29.7.2019, čo mal súd preukázané výpisom z účtu vedeného v K., J.. Súd mal takisto výpisom z účtu vedeného v K., J. preukázané, že žalovaná si dňa 30.7.2019 preposlala sumu 52.000 eur zo svojho účtu vedeného v K., J.. IBAN I. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na svoj sporiaci účet vedený takisto v K., J.. IBAN I. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Z uvedeného mal súd preukázané, že žalovaná ku dňu 30.7.2019 (teda pred uzatvorením manželstva) disponovala sumou vo výške 52.000 eur, pričom z vyššie uvedeného mal súd preukázané, že suma 46.000 eur predstavovala poskytnutý úver a zvyšná suma vo výške 6.000 eur tvorila úspory žalovanej, ktoré získala pred uzatvorením manželstva. Žalovaná nepreukázala, že aj suma 11,26 eur bola suma, ktorá predstavovala úspory, ktoré žalovaná získala pred manželstvom, keďže žalovaná si na sporiaci účet previedla iba sumu 52.000 eur a nie sumu 52.011,26 eur. Vzhľadom k uvedenému súd v časti sumy 11,26 eur dospel k záveru, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno ohľadne toho, že tieto finančné prostriedky sa nachádzali na jej sporiacom účte už pred uzatvorením manželstva, teda žalovaná nepreukázala, že by táto suma bola vnosom (že by išlo o finančné prostriedky nadobudnuté pred uzavretím manželstva), preto na túto sumu súd ani neprihliadol ako na vnos pri vyporiadaní BSM.

28. Z potvrdenia z K., J. I. zo dňa 9.5.2024 (bod 17. odôvodnenia) ako aj z výpisu z účtu vedeného v K., J.. IBAN: I. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (č. I. 193 až 202) mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaná si priebežne od 23.12.2019 do 10.8.2020 prevádzala zo svojho sporiaceho účtu vedeného v K., J.. IBAN I. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX na svoj účet vedený v K., J.. IBAN: I. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, sumu, ktorá spolu za toto obdobie predstavovala sumu 52.011,26 eur, a to nasledovne: dňa 23.12.2019 previedla sumu 5.000 eur, dňa 14.1.2020 sumu 2.000 eur, dňa 27.1.2020 sumu 5.000 eur, dňa 6.2.2020 sumu 3.000 eur, dňa 18.2.2020 sumu 1.000 eur, dňa 19.2.2020 sumu 2.000 eur, dňa 2.3.2020 sumu 3.000 eur, dňa 31.3.2020 sumu 6.000 eur, dňa 9.4.2020 sumu 5.000 eur, dňa 21.4.2020 sumu 5.000 eur, dňa 12.6.2020 sumu 5.000 eur, dňa 6.7.2020 sumu 5.000 eur a dňa 10.8.2020 sumu 5.011,26 eur.

29. Žalovaná tvrdila, že všetky finančné prostriedky vo výške 52.011,26 eur použila na výstavbu rodinného domu, pričom túto sumu postupne vyplatila osobám uvedeným na č.l. 186, a to alebo bankovým prevodom alebo v hotovosti, keďže predtým uskutočnila výbery z účtu, pričom podľa tvrdenia žalovanej úhrady prevyšujúce sumu 52.011,26 eur boli urobené z finančných prostriedkov, ktoré stranám sporu darovali rodičia žalobcu.

30. Z výpisu z účtu vedeného v K., J.. IBAN: I. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX mal súd preukázané, že žalovaná uskutočňovala od 23.12.2019 do 20.10.2020 platby v celkovej výške 35.604,50 eur, ktoré korešpondujú s rozpisom úhrad žalovanej na č. I. 186, ktoré úhrady sa týkajú výstavby rodinného domu. Ide o nasledovné platby: dňa 23.12.2019 vo výške 2.229,42 eur, dňa 6.2.2020 vo výške 6.165,47 eur, dňa 25.2.2020 vo výške 5.576,64 eur, dňa 25.2.2020 vo výške 507,94 eur, dňa 2.4.2020 vo výške 2.200 eur, dňa 2.4.2020 vo výške 870,24 eur, dňa 29.4.2020 vo výške 2.250 eur, dňa 29.4.2020 vo výške 6.878,71 eur, dňa 12.6.2020 vo výške 135,91 eur, dňa 18.6.2020 vo výške 746,98 eur, dňa 22.6.2020 vo výške 366,84 eur, dňa 23.6.2020 vo výške 300,35 eur, dňa 29.6.2020 vo výške 598,20 eur, dňa 16.7.2020 vo výške 672,92 eur, dňa 24.8.2020 vo výške 1.667,53 eur, dňa 25.8.2020 vo výške 318,07

eur, dňa 7.9.2020 vo výške 1.002,31 eur, dňa 22.9.2020 vo výške 200 eur, dňa 2.10.2020 vo výške 370 eur, dňa 13.10.2020 vo výške 115,99 eur, dňa 13.10.2020 vo výške 438,12 eur, dňa 13.10.2020 vo výške 1.205,06 eur, dňa 20.10.2020 vo výške 537,80 eur a dňa 20.10.2020 vo výške 250 eur. Zároveň súd mal preukázané, že na tento účet si žalovaná priebežne od 23.12.2019 do 10.8.2020 posielala zo svojho sporiaceho účtu sumy uvedené v bode 50. odôvodnenia v celkovej výške 52.011,26 eur. Súd tak mal preukázané tvrdenie žalovanej, že žalovaná uhradila predmetné sumy z úveru a úspor, teda zo sumy 52.000 eur.

31. Z výpisu z účtu vedeného v K., J.. IBAN: I. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX mal súd preukázané tvrdenie žalovanej, že žalovaná uskutočňovala výbery z bankomatu, pričom od 23.12.2019 do 6.10.2020 uskutočnila výbery z bankomatu, prípadne výbery v hotovosti v celkovej výške 16.700 eur, a to nasledovne: dňa 9.1.2020 vo výške 600 eur, dňa 13.1.2020 vo výške 400 eur, dňa 14.1.2020 vo výške 100 eur, dňa 20.1.2020 vo výške 300 eur, dňa 13.2.2020 vo výške 1.000 eur, dňa 25.2.2020 vo výške 100 eur, dňa 25.2.2020 vo výške 750 eur, dňa 5.3.2020 vo výške 400 eur, dňa 9.3.2020 vo výške 250 eur, dňa 12.3.2020 vo výške 1.100 eur, dňa 17.3.2020 vo výške 100 eur, dňa 17.3.2020 vo výške 150 eur, dňa 1.4.2020 vo výške 1.300 eur, dňa 8.4.2020 vo výške 2.200 eur, dňa 15.5.2020 vo výške 1.200 eur, dňa 16.6.2020 vo výške 50 eur, dňa 2.7.2020 vo výške 50 eur, dňa 2.7.2020 vo výške 650 eur, dňa 8.7.2020 vo výške 2.000 eur, dňa 17.7.2020 vo výške 300 eur, dňa 3.8.2020 vo výške 800 eur, dňa 4.8.2020 vo výške 100 eur, dňa 4.8.2020 vo výške 100 eur, dňa 4.8.2020 vo výške 1.200 eur, dňa 12.8.2020 vo výške 200 eur, dňa 17.8.2020 vo výške 300 eur, dňa 22.9.2020 vo výške 500 eur, dňa 6.10.2020 vo výške 500 eur. Po odrátaní sumy 35.604,50 eur (špecifikovaná v predchádzajúcom bode) od sumy 52.000 eur, dostaneme sumu 16.395,50 eur, ktorú mala žalovaná použiť na vyplatenie tretích osôb v hotovosti z jej finančných prostriedkov (úveru a úspor) v súvislosti s výdavkami na stavbu rodinného domu. Keďže žalovaná v čase od 23.12.2019 do 6.10.2020 uskutočnila výbery z bankomatu, prípadne v hotovosti vo výške 16.700 eur (z účtu, na ktorý si postupne zaslala celú sumu 52.000 eur), ktoré obdobie korešponduje s úhradami žalovanej vykonané v hotovosti uvedené na č.l. 186, mala žalovaná k dispozícii dostatok finančných prostriedkov, nadobudnutých pred manželstvom na vyplatenie tretích osôb. V konaní nebolo sporné, že stavba rodinného domu bola postavená svojpomocne a veľa platieb sa platilo v hotovosti. Zároveň súd mal preukázané, že žalovaná uskutočňovala výbery z bankomatu od 23.12.2019 do 11/2020, t.j. v čase keď sa stavba uskutočňovala, ktorá sa podľa tvrdenia žalovanej stavala od 12/2019 do 10/2020, čo korešponduje aj z údajmi v stavebnom denníku na č. l. 240. Súd tak mal preukázané tvrdenie žalovanej, že žalovaná použila aj zvyšnú časť sumy úveru a úspor (52.000 eur - 35.604,50 eur) na úhradu výdavkov na stavbu rodinného domu.

32. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na to, že v konaní nebolo preukázané a ani to žalobca netvrdil, že by na stavbu domu boli použité finančné prostriedky z BSM. V súvislosti s uvedeným súd pre úplnosť poukazuje na výpis z účtu žalobcu vedený v C. F., J., z ktorého vyplýva, že účet bol založený v 6/2020, pričom za mesiace 6/2020 a 7/2020 bol zostatok na účte 0 eur a rodinný dom sa staval od 12/2019 do 10/2020. V konaní nebolo preukázané, ale ani tvrdené, že by žalobca z tohto účtu uhrádzal výdavky na stavbu. Súd takisto poukazuje na oznámenie Sociálnej poisťovne zo dňa 25.3.2024 (č. l.) 167), z ktorého vyplýva, že vymeriavací základ žalobcu od 8/2019 do 7/2020 nepresiahol sumu 500 eur mesačne, pričom od 11/2019 do 4/2020 bol vymeriavací základ žalobcu 0 eur, od 8/2020 do 12/2020 bol vo výške 506,50 eur mesačne, v 1/2021 vo výške 352,20 eur a v 10/2021 a 11/2021 bol vo výške 546 eur mesačne.

33. Prvoinštančný súd tak mal preukázaný vnos žalovanej vo výške 52.000 eur, ktorý pozostával z úveru vo výške 46.000 eur a z úspor žalovanej vo výške 6.000 eur. V súvislosti s uvedeným súd uvádza, že strany sporu zhodne uviedli, že rodinný dom bol postavený svojpomocne a náklady na stavbu boli cca 60.000 eur. Zároveň ako bolo uvedené vyššie, žalobca nepreukázal svoje tvrdenie o jeho vnose vo výške 30.000 eur a v konaní nebolo preukázané, ale ani tvrdené, že by na stavbu rodinného domu boli použité prostriedky z BSM. Keďže je nepochybné, že rodinný dom bol postavený a náklady na dom boli vo výške 60.000 eur, mal súd aj vzhľadom k uvedenému preukázané, že na stavbu rodinného domu museli byť použité finančné prostriedky žalovanej, tak ako to tvrdila žalovaná a ako to vyplýva aj z vyššie uvedených listinných dôkazov a uvedeným mal súd preukázané aj tvrdenie žalovanej o tom, že na zvyšnú časť nákladov spojených s výstavbou rodinného domu boli použité prostriedky darované stranám, rodičmi žalobcu.

34. Žalovaná žiadala v súlade s § 150 Občianskeho zákonníka započítať aj kapitalizované úroky, ktoré predstavujú sumu 8.971,12 eur. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na to, že podľa § 150

Občianskeho zákonníka je možné ako vnos započítať iba to, čo každý z manželov vynaložil zo svojho na spoločný majetok. V danom prípade úroky z poskytnutého úveru neboli vynaložené na spoločný majetok, a preto ich súd pri vyporiadaní BSM nezohľadnil. Takisto súd mal za to, že v danom prípade nie je dôvod ani na použitie disparity, ako to navrhovala žalovaná, keďže sa podľa nej podieľala na nadobudnutí nehnuteľnosti v podiele 70 % (tým, že si zobrala úver) oproti žalobcovi, ktorý sa podieľal iba 30 % (tým, že sa podieľal na výstavbe rodinného domu). Žalovaná uviedla, že ona bude úver splácať do roku 2049, vrátane úrokov a žalobca nemá v súvislosti s výstavbou rodinného domu žiadne záväzky ani povinnosti, nakoľko jeho činnosť pri výstavbe bola viazaná iba na murárske práce. V súvislosti s uvedeným súd uvádza, že dospel k záveru, že nie je dôvod na určenie disparity podielov, keďže súd pri vyporiadaní BSM zohľadnil skutočnosť, že žalovaná použila úver na stavbu rodinného domu, t.j. súd zohľadnil, že žalovaná použila sumu 46.000 eur z čerpaného úveru ako vnos do spoločného majetku, a teda podľa názoru súdu nie je dôvod, aby súd v súvislosti s tým, že žalovaná použila úver na výstavbu spoločnej nehnuteľnosti, ešte túto skutočnosť zohľadnil aj na určenie rozdielnej výšky podielov strán sporu podľa § 150 Občianskeho zákonníka.

35. Žalovaná v konaní navrhovala určiť disparitu podielov a žalobca zároveň žiadal, aby súd pribral do konania znalca z odboru stavebníctva za účelom určenia hodnoty (stavebných prác) realizovaných na nehnuteľnosti, a to v súvislosti so svojpomocnou výstavbou nehnuteľnosti. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na závery rozhodnutia NS SR sp. zn. 9Cdo 205/2020 zo dňa 24.2.2021, že okrem hospodárskeho a spotrebného spoločenstva, je manželstvo aj spoločenstvom, v ktorom si manželia navzájom pomáhajú podľa § 18 Zákona o rodine, preto ani práca poskytnutá medzi nimi navzájom, nemôže byť investíciou zo spoločného majetku do ostatného majetku jedného z manželov. Súd prvej inštancie sa s týmto právnym názorom plne stotožnil a má za to, že v súlade s týmto právnym názorom, práca poskytnutá medzi manželmi navzájom nemôže byť ani investíciou vynaloženou zo svojho majetku na spoločný majetok, a teda žalobca si nemôže svoju prácu započítať ako vnos na spoločný majetok. Uvedené nie je ani dôvodom na disparitu podielov, keďže každý z manželov sa podieľal v manželstve na jeho fungovaní podľa jeho schopností, to znamená, že každý poskytoval taký druh práce aký bol schopný poskytnúť, či to boli stavebné práce, starostlivosť o dieťa, domácnosť a podobne.

36. Okrem uvedeného žalobca tvrdil, že predmetom vyporiadania BSM má byť aj pasívum a to dlh vo výške 12.800 eur, ktorý vznikol titulom ústnej zmluvy o pôžičke od jeho rodičov, ktorými sú Q. a B. B.. Medzi stranami sporu bola sporná existencia predmetného dlhu, keďže žalovaná tvrdila, že jej a žalobcovi bola od matky žalobcu p. B. B. poskytnutá suma 12.800 eur, avšak nie titulom pôžičky, ale titulom daru.

37. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že jeho rodičia poskytli žalovanej počas trvania manželstva pôžičku. V konaní boli vypočutí ako svedkovia rodičia žalobcu, ktorí mali podľa žalobcu poskytnúť pôžičku žalovanej, pričom svedok Q. B. uviedol, že všetko vybavovala vtedy manželka ohľadne pôžičky, pričom manželka, pani B. B. uviedla, že peniaze poslala na účet bývalej nevesty na trikrát v celkovej výške 12.800 eur. Uviedla, že predmetné peniaze boli určené pre žalobcu a žalovanú spoločne, pričom z výpovede tejto svedkyne vyplynulo, že v čase keď peniaze stranám sporu poskytla boli stranám sporu dané s úmyslom ich darovať a až neskôr keď sa manželstvo strán sporu rozpadlo tak začala trvať na tom, aby jej peniaze boli vrátené. Uvedené vyplynulo napr. z toho, že svedkyňa uviedla nasledovné: „ Oni boli najskôr dané, ako som povedala, my sme sa ani nedohodli, či boli dané alebo pôžička, ale keď sa to manželstvo rozpadlo, tak samozrejme, že ich chceme naspäť. Nedohodli sme sa nijako, chceli sme mladým pomôcť, ale potom sa manželstvo rozpadlo, tak chceli sme peniaze naspäť.“ V súvislosti s uvedeným súd poukázal aj na výpoveď samotného žalobcu na pojednávaní, ktorý uviedol, že nevie ako sa rodičia a žalovaná dohodli, nevie aká časť sumy mala tvoriť pôžičku a aká dar. Z výpovede svedkyne pani B. B. mal súd preukázané, že jej úmyslom bolo peniaze vo výške 12.800 eur darovať tak žalovanej ako aj žalobcovi a teda nešlo o pôžičku, ale o dar, ktorý podľa § 143 Občianskeho zákonníka netvorí BSM. Vzhľadom k uvedenému súd dospel k záveru, že sumu 12.800 eur nie je možné vyporiadať v rámci BSM. Zároveň má za to, že skutočnosť, že rodičia žalobcu darovali stranám sporu túto sumu, z ktorej časť bola použitá na stavbu nehnuteľnosti, nemá žiaden vplyv na masu BSM.

38. Žalobca ako aj žalovaná navrhovali, aby súd prvej inštancie prikázal rodinný dom do ich výlučného vlastníctva. V danom prípade súd vyporiadal BSM tak, že rodinný dom prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej a to z toho dôvodu, že dom sa nachádza na pozemku C KN parc.č 339/2, pričom k

domu ako to vyplýva z geometrického plánu č. 100/2020 prislúcha parc.č 339/1, ktorých výlučnou vlastníčkou je žalovaná. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že v týchto pozemkoch je zahrnutá aj pôvodná parc.č. 674/5, keďže pôvodná parc.č. 674/5 zanikla a výlučnou vlastníčkou pôvodnej C KN parc.č. 339 o výmere 489 m², z ktorej vznikla C KN parc.č. 339/1 a 339/2 bola žalovaná a pozemok parc.č. 339 nadobudla žalovaná ešte pred uzatvorením manželstva, kúpnu zmluvou zo dňa 11.7.2016, zavkladovanou dňa 14.7.2016. Keďže výlučnou vlastníčkou pozemku, na ktorom sa nachádza rodinný dom je žalovaná, v prípade ak by súd prikázal rodinný dom žalobcovi, vytvoril by taký stav, že žalobca by sa stal vlastníkom rodinného domu, ktorý sa nachádza na cudzom pozemku, čo by vyvolalo ďalšie spory medzi žalobcom a žalovanou. Vzhľadom k uvedenému súd prikázal rodinný dom do výlučného vlastníctva žalovanej.

39. Pri určení výšky vyporiadacieho podielu, vychádzal prvoinštančný súd z hodnoty spoločného majetku a to z všeobecnej hodnoty rodinného domu a hodnoty pozemku o výmere 40 m², ktorá predstavuje 140.572,55 eur (138.125,35 eur + 2.447,20 eur). V súlade s vyššie uvedenými právnymi východiskami spôsobu zápočtu vnosov, bolo potrebné od hodnoty spoločného majetku odpočítať vnos žalovanej z výlučných prostriedkov do spoločného majetku vo výške 52.000 eur a vypočítať tak hodnotu čistého majetku bývalých manželov, ktorý predstavuje 88.572,55 eur (140.572,55 eur - 52.000 eur). Podiel každého z manželov na čistom majetku tak predstavuje 44.286,275 eur (88.572,55 eur : 2). Žalovaná má titulom vyporiadania dostať 96.286,275 eura (44.286,275 eur + 52.000 eur) a žalobca má dostať 44.286,275 eur. Žalovaná titulom vyporiadania dostala 140.572,55 eura (138.125,35 eur + 2.447,20 eur), t. j. na vyrovnanie podielov má žalobcovi zaplatiť 44.286,275 eur, t.j. po zaokrúhlení 44.286,28 eur (140.572,55 eur - 96.286,275 eur). Žalobca dostal titulom vyporiadania 0 eur, pričom má dostať 44.286,275 eur, t.j. na vyrovnanie podielov mu má žalovaná zaplatiť po zaokrúhlení sumu 44.286,28 eur.

40. S použitím § 232 ods. 2 a 3 CSP vzhľadom k výške vyrovnacieho podielu, ku ktorého zaplaceniu zaviazal prvoinštančný súd žalovanú, súd určil žalovanej na plnenie primerane dlhšiu lehotu, a to 90 dní od právoplatnosti rozsudku, ktorá lehota má slúžiť žalovanej na zabezpečenie finančných prostriedkov, keďže ako žalovaná uviedla na vyplatenie žalobcu bude čerpať bankový úver.

41. Súd prvej inštancie zamietol návrhy žalobcu na vykonanie dokazovania, a to pribratie znalca na vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku, výsluch svedkov, ktorí sa podieľali na stavbe spornej nehnuteľnosti (dodávkou materiálu a vlastnou prácou) a ktorých vyplácal v danej súvislosti žalobca, a to O. R., Q. E., R. E., A. N., A. S., T. I., T. I. A., A. A., A. C., M. C., F. G., M. M., U. V., H. F.; výsluch svedkov a zástupcov dodávateľov, ktorých mala v súvislosti so stavbou spornej nehnuteľnosti podľa tvrdení žalovanej vyplácať žalovaná a ktorých mená a názvy podnikateľských subjektov, uviedla vo svojom vyjadrení zo dňa 12.5.2023, a to: Online stavba - W. H., A. - X. I., A. H., B. D. A., M., I. C., V. - O. P., J., O. P., F., M., A. B., A. C., O., M. M., L. L., I., S., G., I. B., A. I., J. D.; pribratie znalca z odboru stavebníctva za účelom určenia hodnoty (stavebných) prác realizovaných na nehnuteľnosti, a to v súvislosti so svojpomocnou výstavbou nehnuteľnosti. Súd zamietol návrh na vykonanie dokazovania pribratím znalca na vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku z dôvodu hospodárnosti a nadbytočnosti vykonania takéhoto dokazovania. Súd takisto zamietol návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov O. R., Q. E., R. E., A. N., A. S., T. I., T. I. A., A. A., A. C., M. C., F. G., M. M., U. V., H. F., ktorí sa podieľali na stavbe rodinného domu a ktorých v tej súvislosti vyplácal žalobca. Vykonanie takéhoto dokazovania by bolo nevhodné, keďže aj v prípade ak by svedkovia potvrdili, že im peniaze za prácu alebo dodaný materiál vyplácal žalobca, nepreukazovalo by to pôvod peňazí. Nepreukazovalo by to, že predmetné peniaze patria žalobcovi, že ide o jeho úspory, resp. že peniaze nie sú peniazmi žalovanej. Súd zamietol výsluch svedkov a zástupcov dodávateľov, ktorých mala v súvislosti so stavbou spornej nehnuteľnosti podľa tvrdení žalovanej vyplácať žalovaná a ktorých mená a názvy podnikateľských subjektov uviedla vo svojom vyjadrení zo dňa 12.5.2023, a to: Online stavba - W. H., A. - X. I., A. H., B. D. A., M., I. C., V. - O. P., J., O. P., F., M., A. B., A. C., O., M. M., L. L., I., S., G., I. B., A. I., J. D. z dôvodu hospodárnosti, keďže žalobca v súvislosti s ich výsluchom iba uviedol, že aj pri uvedených osobách ide o osoby, ktoré vyplácal žalobca. Výsluch týchto osôb by takisto nebol schopný preukázať to, že peniaze patrili žalobcovi, resp., že nešlo o peniaze žalovanej. Okrem uvedeného v prípade týchto svedkov žalobca týchto svedkov ani riadne neoznačil v súlade s ust. § 197 ods. 2 CSP, pričom súd na pojednávaní konanom dňa 26.9.2024 uviedol, že tieto osoby nie sú riadne označené. Súd zamietol aj návrh žalobcu na pribratie znalca z odboru stavebníctva za účelom určenia hodnoty (stavebných) prác realizovaných na nehnuteľnosti, a to v súvislosti so svojpomocnou výstavbou nehnuteľnosti, keďže vykonanie takéhoto dokazovania by

bolo nehospodárne vzhľadom na závery prvoinštančného súdu uvedené v bode 57. odôvodnenia jeho rozsudku.

42. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Z hľadiska výsledku konania v prejedávanom spore nebol žalobca v konaní úspešný a žalovaná bola úspešná približne v 50 %, preto súd rozhodol, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 %, keď súd prihliadol na skutočnosť, že vzhľadom na výsledok konania žalobca bol v konaní neúspešný (žalobca požadoval nadobudnutie nehnuteľností do výlučného vlastníctva, započítanie jeho vnosu do spoločného majetku, prikázanie úhrady dlhu voči jeho rodičom) a žalovaná bola úspešná približne v 50 %, a to v časti prikázania nehnuteľnosti do jej výlučného vlastníctva a v časti započítania vnosu do spoločného majetku a neúspešná bola v časti disparity podielov a započítania úrokov z úveru ako vnosu a zohľadnenia daru použitého na stavbu domu v mase BSM.

43. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obe strany.

44. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal odvolanie voči všetkým výrokom napadnutého rozsudku, pričom uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP a domáhal sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v zmysle § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne, aby v zmysle § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodne v súlade s vykonaným a doplneným dokazovaním a to jednak v smere prikázania vecí patriacich do BSM ako aj v smere výšky príslušného vyrovnacieho podielu. Zároveň navrhol priznať mu nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného a odvolacieho proti žalovanej v rozsahu 100%.

45. Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že nesúhlasí najmä so sumou vyrovnacieho podielu vo výške 44.286,28 eur, keďže nevyplýva z vykonaného dokazovania, pričom žalobca navrhoval vykonanie ďalších dôkazov. Podľa žalobcu súd vykonané dokazovanie nesprávne vyhodnotil a zároveň nevykonal ďalšie navrhované a relevantné dôkazy navrhované žalobcom. V prvom rade poukázal na to, že súd zohľadnil ako vnos žalovanej do spoločného majetku prostriedky z úveru vo výške 46.500,- eur, ktoré čerpala žalovaná pred uzavretím manželstva so žalobcom. Ide teda jednoznačne o úver, ktorý nepatrí do BSM, keďže k vzniku tohto pasíva na strane žalovanej prišlo ešte pred uzatvorením manželstva. Hoci žalovaná v konaní tvrdila, že prostriedky z uvedeného úveru boli použité v celom rozsahu na výstavbu rodinného domu v BSM strán, toto tvrdenie nepreukázala, hoci to žalobca rozporoval a k čomu navrhoval vykonanie dokazovania predložením listinných dôkazov zo strany žalovanej, výsluchom označených svedkov, ktorí pracovali na stavbe, ako aj výsluchom svedkov a označených zástupcov dodávateľov, ktorých mala vyplácať žalovaná. Dôkazné bremeno na preukázanie vnosu žalovanej do BSM zaťažuje práve žalovanú, avšak žalovaná bola v tomto smere nečinná, neprodukovala žiadne relevantné dôkazy. Žalovaná nepredložila žiadne doklady od týchto osôb na podklade ktorých mala v prospech nich realizovať platby. Podľa odvolateľa predmetný úver bol počas trvania manželstva splácaný zo spoločných prostriedkov manželov a teda tieto investície žalovanej nemôžu byť zohľadnené ako jej výlučný vnos do spoločného majetku, keďže úhrady úveru boli realizované z prostriedkov patriacich do BSM. Odvolateľ tiež rozporoval žalovanou tvrdený vnos vlastných prostriedkov do spoločného majetku v podobe jej úspor v sume 6.011,26 eur. Zo strany žalovanej nebolo preukázané, že by akákoľvek časť z týchto peňažných prostriedkov bola investovaná do výstavby rodinného domu, resp. do spoločného majetku strán.

46. Žalobca ďalej nesúhlasil s ocenením predmetu BSM. V konaní boli produkované dva znalecké posudky, jeden z nich Ing. Vrbovského si strany objednali spoločne a bol priložený k žalobe a druhý Ing. arch. Volkoviča si dala v priebehu konania vypracovať žalovaná. Hodnota posudzovaných nehnuteľností určená danými posudkami je diametrálne odlišná, keď znalec Ing. Vrbovský v roku 2022 ocenil daný rozostavaný rodinný dom na sumu 150.086,72 eur a následne o dva roky neskôr v roku 2024 znalec Ing. arch. Volkovič ocenil už dokončený rodinný dom sumou 138.125,35 eur, t.j. na sumu o približne 12.000,- eur nižšiu. Rozdiel medzi znalcami bol daný v položkách 1 týkajúcej sa porovnania ponuky a dopytu, v položke 19 týkajúcej sa názoru znalca na posudzovanú nehnuteľnosť. Na pojednávaní znalec Ing. arch. Volkovič k položke 19 uviedol, že on si sám subjektívne určil 21 kritérií, ktoré boli určujúce pre zatriedenie nehnuteľností podľa názoru znalca, ktoré ale nevyplývajú zo žiadnej metodiky, vyhlášky, prípadne iného právneho predpisu a sú jeho osobnými kritériami. Preto tieto nemohli byť v konaní nijak zovšeobecnené, ani verifikované. Na druhej strane je namieste uvažovať aj o tom,

že Ing. Vrbovský v roku 2022 posudzoval rozostavanú stavbu a Ing. arch. Volkovič v roku 2024 dokončenú stavbu. Teda je otázne posudzovanie dopytu a ponuky po stavbe. Konajúci súd v konaní potom vychádzal zo znaleckého posudku Ing. arch. Volkoviča, hoci jeho závery sú nepreskúmateľné, svojvoľné a neverifikovateľné. Žalobca navrhol, aby boli znalci osobne vypočutí na pojednávaní, čo konajúci súd vykonal. Ak nedôjde k odstráneniu rozporov, výsluchom znalcov navrhol, aby súd pribral do konania nového znalca. Napriek tomu, že výsluchom znalcov neprišlo k odstráneniu rozporov, konajúci súd do konania nového znalca nepriznal. Nedôvodne vychádzal z posudku Ing. arch. Volkoviča. Odvolateľ podotkol aj to, že určená hodnota posudzovaných nehnuteľností v znaleckom posudku Ing. arch. Volkoviča nezodpovedá reálnemu stavu na realitnom trhu, keď aj z údajov uverejnených NBS za porovnateľné obdobie v nitrianskom kraji je zrejmé, že cena nehnuteľností určených na bývanie v rozhodnom období medzi rokmi 2022 a 2024 neklesla, došlo maximálne k stagnácii cien nehnuteľností a nie k ich reálnemu poklesu.

47. Odvolateľ tiež poukázal na rozporné vyjadrenia žalovanej vo vzťahu k sume 12.800,- eur, ktoré stranám poskytli rodičia žalobcu, keď žalovaná na pojednávaní 23.4.2024 uviedla, že mali byť použité na bežné výdavky, pričom v následnom písomnom vyjadrení už uviedla, že mali byť minimálne čiastočne použité na stavbu rodinného domu. Žalobca teda má za to, že v tomto smere konajúci súd rozhodol nesprávne.

48. Na základe uvedeného odvolateľ má za to, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne a predčasne ukončil dokazovanie, pričom vydal rozsudok bez riadneho, relevantného, dôkladného a presvedčivého odôvodnenia a vec nesprávne právne posúdil, pričom odkázal na rozhodnutie IV.ÚS 115/03.

49. Čo sa týka tiež napádaného výroku II. o nároku na náhradu trov konania, tento je závislý od výsledku konania a teda žalobca má za to, že aj tento výrok je vzhľadom na nesprávnosť výroku I. v celom rozsahu nesprávny.

50. V závere odvolania žalobca uviedol, že na základe ním uvedeného je zrejmé, že v prvoinštančnom konaní došlo k vadám konania a napádaného rozhodnutia, pre ktoré rozhodnutie neobstojí. Dané vady zakladajú odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP, čím sú dané dôvody na zmenu napádaného rozsudku podľa § 388 CSP, prípadne na jeho zrušenie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a vrátenie veci súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 CSP.

51. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu označila odvolanie za nedôvodné v celom rozsahu s tým, že žalobca iba opakuje skutočnosti, ktoré namietal v priebehu vedenia sporu, na ktoré dostal relevantnú súdnu odpoveď v rozsudku. Ak sa súd prvej inštancie nestotožnil s jeho názormi a nerozhodol podľa jeho predstáv, neznamená to, že sú dané žalobcom vytýkané odvolacie dôvody.

52. Námietka žalobcu v odvolaní, že úver, ktorý čerpala žalovaná, netvorí pasívum BSM a preto ho súd nemal zohľadniť, nemá logické opodstatnenie, nakoľko skutočnosť, že žalovaná čerpala predmetný úver pred uzavretím manželstva nebola spornou a súd preto správne nezohľadňoval úver ako pasívum podliehajúce BSM, ale len na základe uplatneného nároku žalovanej finančné prostriedky z úveru priznal žalovanej ako vnos. Prvoinštančný súd správne zohľadnil žalovanou žiadaný vnos v sume skutočne vynaloženej a vykonaným dokazovaním preukázanej, že bola použitá na výstavbu rodinného domu.

53. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku, že žalovaná nepreukázala, že peňažné prostriedky z úveru použila na výstavbu rodinného domu, z vykonaného dokazovania nevyplývala existencia žiadnych iných peňažných prostriedkov, ktoré by bolo možné na predmetnú výstavbu použiť. Žalobca ani v tomto smere účinne nepoprel tvrdenie žalovanej, že finančné prostriedky z úveru boli použité na výstavbu rodinného domu a ani nepreukázal, že by on sám akýmkoľvek finančnými prostriedkami disponoval. Práve naopak bolo preukázané, že on sám iné finančné prostriedky nemal a v rozhodnom období bol práceneschopný a nezamestnaný.

54. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku, že súd nevykonal dôkaz výsluchom žalobcom označených svedkov, ide o nepriliehavý odvolací dôvod, nakoľko ako žalovaná v spore opakovala, nebolo sporným, že tieto osoby sa na výstavbe podieľali, rovnako nebolo sporným, že strany sporu nemajú žiadne nevyporiadané záväzky voči týmto osobám a skutočnosť kým boli tieto osoby vyplácané, nie je pre predmet sporu relevantnou skutočnosťou, nakoľko predmetom sporu je vyporiadanie BSM a rodinný dom bol zahrnutý

do masy BSM. Súčasne nebola preukázaná existencia iných finančných prostriedkov, ktoré by bolo možné na výstavbu rodinného domu použiť, preto výsluch týchto žalobcom označených osôb ako svedkov pre predmet sporu je nadbytočným a nemôže ovplyvniť masu BSM, ani jej hodnotu.

55. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku, že súd nemôže zohľadňovať výlučný úver žalovanej ako jej vnos, nakoľko bol splácaný počas trvania manželstva, opätovne ide o nepriliehavý odvolací dôvod a značne chaotický, keď samotné splácanie výlučného úveru žalovanej počas trvania manželstva, čo bolo cca dva roky, a splatnosť tohto úveru je až v roku 2049, nemôže obstáť ani logicky. Pokiaľ ide o samotné splácanie úveru počas trvania manželstva, takýto nárok nebol žalobcom v žalobe uplatnený, nebol uplatnený ani žalovanou, nebolo k nemu ani žalobcom navrhované žiadne dokazovanie a preto ani nebol dôvod, aby súd postupoval nad rozsah ust. § 216 ods. 1 a 2 CSP. Aj podľa R 42/1972 platí, že predmetom vyporiadania BSM je to, čo urobia predmetom konania strany, nakoľko spor o vyporiadanie BSM je sporom tzv. iudicium duplex, teda konanie, v ktorom majú obidve strany sporu zároveň postavenie žalobcu aj žalovaného. Ak žalobca počas sporu neurobil predmetom konania daný nárok, nemôže sa uvedeného dovolávať ani v podanom odvolaní.

56. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku, že nebola v spore preukázaná ani suma 6.011,26 eur ako výlučné prostriedky žalovanej použité na výstavbu rodinného domu (úspory pred manželstvom), žalovaná uvádza, že ich existencia a použitie vyplynuli z výpisov z účtov žalovanej a žalobca v tomto smere nepreukázal, že by existovali iné finančné prostriedky, ktoré by bolo možné na výstavbu rodinného domu použiť.

57. Ak odvolateľ namieta, že súd nenariadil nové znalecké dokazovanie a priklonil sa k znaleckému posudku Ing. Volkoviča, hoci cena nehnuteľnosti na trhu neklesla, ide o irelevantný odvolací dôvod. V spore boli predložené dva znalecké posudky, pričom žiadne ustanovenie CSP neukladá súdu procesnú povinnosť nariadovať nové a opakované znalecké dokazovanie, či dokonca postup podľa § 207 ods. 3 CSP. Z porovnania oboch znaleckých posudkov aj výsluchu znalcov pred súdom vyplynulo, že obaja na účely určenia hodnoty rodinného domu neaplikovali porovnávaciu metódu, ktorá je závislá na hodnote nehnuteľnosti na realitnom trhu tak, ako sa toho dovoláva žalobca tvrdením, že „cena nehnuteľnosti na trhu neklesla“. Práve naopak, obidvaja znalci aplikovali metódu polohovej diferenciácie, teda príslušnú zistenú technickú hodnotu rodinného domu násobili určeným koeficientom podľa metodiky. Z obidvoch znaleckých posudkov je zrejmé, že obaja znalci určili technickú hodnotu rodinného domu rovnako zhodne a rovnako zhodne obodovali aj jednotlivé položky rodinného domu. Obidvaja znalci správne určili všeobecnú hodnotu rodinného domu, pričom ju násobili koeficientom podľa totožného predpisu príslušnej metodiky. Táto umožňuje určiť bod pre metódu polohovej diferenciácie v určitom rozmedzí. Rozdiel v znaleckých posudkoch bol daný výlučne časom, kedy boli vypracované, pričom závery vyplývajúce zo znaleckého posudku Ing. Vrbovského sú aktuálne výlučne pre čas vypracovania znaleckého posudku ku dňu 15.6.2022 z dôvodu, že Ing. Vrbovský oceňoval rodinný dom ako novostavbu, bez amortizácie a nerátal vo výpočte s opotrebením, pričom vyšší počet bodov bol daný tým, že znalecký posudok sa vypracovával v čase stagnácie trhu s nehnuteľnosťami. Uvedené kritériá však už neboli platné a aktuálne pre vypracovanie znaleckého posudku Ing. Volkovičom, ktorý nevypracovával posudok v čase stagnácie trhu a nešlo ani o neužívanú novostavbu a znalec musel zohľadňovať amortizáciu, čo spôsobilo vo vzájomnej súvislosti nižšie bodové ohodnotenie stavby, ktoré potom malo vplyv aj na konečnú hodnotu stavby. Pokiaľ ide o ohodnotenie masy BSM žalovaná má rovnako ako súd prvej inštancie za to, že správne sú závery znaleckého posudku Ing. Volkoviča, ktorý pred súdom svoje závery riadne a logicky obhájil. S poukazom na ustálenú súdnu prax pritom platí, že pri oceňovaní vecí patriacich do vyporiadavaného BSM sa vychádza zo stavu veci ku dňu zániku BSM, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu.

58. Pokiaľ ide o posledný odvolací dôvod žalobcu, že súd nesprávne posúdil sumu 12.800,- eur od rodičov žalobcu, s poukazom na rozdielne vyjadrenia žalovanej, žalovaná uvádza, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že rodičia žalobcu neposkytli pôžičku stranám sporu, ale išlo o svadobný dar, ktorého použitie vysvetlila a preukázala bankovými výpismi zo svojho účtu, pričom uviedla, že táto suma bola čiastočne použitá na zariadenie rodinného domu a čiastočne na spoločné výdavky rodiny. Žalobca vo vzťahu k tejto sume ani neprodukoval rozhodné skutkové tvrdenia, ani nebol schopný súdu uviesť účel použitia tejto sumy, pričom sám pred súdom uvádzal, že žalovaná tieto finančné prostriedky na výstavbu rodinného domu ani nepoužila a označil ich za pôžičku. Ak žalobca žiadal túto sumu zahrnúť do BSM ako jeho vnos do spoločného majetku, potom mal v tomto smere riadne plniť svoje procesné

povinnosti a nielen spochybňovať tvrdenia a dôkazy predkladané žalovanou, keď pre súd zostala táto skutočnosť nepreukázaná.

59. Žalobca v odvolacej replike v reakcii na vyjadrenie žalovanej k jeho odvolaniu uviedol, že v celom rozsahu zotrúva na svojom odvolaní.

60. K tvrdeniam žalovanej uviedol, že žalobca nikdy netvrdil, že úver, ktorý si žalovaná zobrala pred uzatvorením manželstva so žalobcom, patrí do BSM strán sporu. Na druhej strane tvrdí, že tento nemožno zohľadniť ako vnos, keďže žalovaná nepreukázala použitie tohto úveru na spoločný majetok. Uvedené nevyplýva ani z predloženého výpisu z účtu, keďže realizované platby žalovanou uvedené vo výpise nie sú riadne spojené s výstavbou rodinného domu. Ohľadom uvedených platieb nebol vypočítaný jediný svedok a neboli predložené relevantné listinné dôkazy, ktoré by použitie týchto peňažných prostriedkov na výstavbu rodinného domu preukazovali, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalovanú, ktorá ho neuniesla. Žalobca tento vnos žalovanej počas celého konania rozporoval a spochybňoval a v tomto smere označil aj dôkazy, ktoré súd nevykonal. Uvedené ohľadom nepreukázania vnosu žalovanej do BSM platí aj ohľadom úspor, ktoré mala podľa jej tvrdení investovať do výstavby rodinného domu. Ani táto investícia nebola preukázaná, k čomu sa žalobca vyjadril v odvolaní.

61. Čo sa týka ocenenia rodinného domu v rámci znaleckého dokazovania, o tom sa komplexne vyjadril v podanom odvolaní, ako aj vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne a tejto argumentácie sa v plnom rozsahu pridrižiava.

62. V ostatnom sa žalobca v celom rozsahu pridrižiava svojho odvolania a rovnako ako v odvolaní navrhuje, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie, prípadne, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodne v súlade s vykonaným a doplneným dokazovaním, pričom zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100%.

63. Proti predmetnému rozsudku prvoinštančného súdu podala prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie aj žalovaná s tým, že sa nestotožňuje s rozsudkom čo do určenia sumy vyporiadacieho podielu a čo do rozsahu priznaného nároku na náhradu trov konania, pričom uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP a domáhala sa, aby odvolací súd podľa § 388 CSP rozsudok okresného súdu zmenil tak, že vyporiada zaniknuté BSM strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalovanej prikáže predmetný označený rodinný dom v hodnote 138.125,35 eur s tým, že žalovaná je povinná vyplatiť žalobcovi vyporiadací podiel v sume 28.973,87 eur do 90 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalovanej bude priznaný nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania vo výške 100%. Žalovaná odkázala na svoje záverečné vyjadrenie zo dňa 22.1.2025 s tým, že v odvolaní stručne uvádza svoje výhrady voči rozsudku, ako aj k procesnému postupu súdu s poukazom na nález ÚS SR sp. zn. I.ÚS 26/94.

64. Žalovaná podala odvolanie proti rozsudku súdu v časti určenia sumy vyporiadacieho podielu, keď súd bez ďalšieho odmietol aplikáciu § 150 OZ, a to aplikáciu zásady kto sa pričínil (zaslúžil) o nadobudnutie veci pri vyporiadaní BSM, čo sa prejavilo práve vo výpočte sumy vyporiadacieho podielu, čo súd zdôvodňuje v bodoch 56. a 57. odôvodnenia rozsudku.

65. Odvolateľka argumentovala tým, že v spore bolo preukázané, že strany počas BSM, ktoré trvalo výlučne počas výstavby ich rodinného domu, t.j. 2,3 roka, pričom v rodinnom dome spoločne bývali necelých 6 mesiacov po výstavbe, postavili svojpomocne rodinný dom za hodnotu 60.000,- eur (zhodné tvrdenie strán), pričom na výstavbu boli použité finančné prostriedky, ktoré mala žalovaná pred manželstvom a získala na základe úveru od I., J. v sume 46.500,- eur, pričom zvyšná suma tvorila úspory žalovanej pred manželstvom a rodinný dom bol tak postavený za finančné prostriedky žalovanej, ktoré nadobudla pred manželstvom v sume spolu 52.000,- eur. Žalobca ako murár sa na výstavbe rodinného domu podieľal výlučne prácou. Súd dôvodí, že ak započítal finančné prostriedky žalovanej použité na výstavbu ako vnos, nevidí dôvod na uplatnenie disparity podielov. Podľa žalovanej však kumulatívne uplatnenie zásad započítania vnosu a použitia disparity pri vyporiadaní, vzhľadom na princíp pričinenia sa o nadobudnutie veci v režime BSM, sa podľa § 150 OZ vzájomne nevylučuje. V tejto súvislosti poukázala na R 42/1972, z ktorého zdôraznila, že Občiansky zákonník ukladá, aby vyporiadanie zaniknutého BSM bolo prevedené podľa zásad uvedených v § 150 OZ, pričom sú dané

široké možnosti prihliadnúť podľa okolností konkrétneho príkladu k najrôznejším skutočnostiam, ktoré môžu ovplyvniť spôsob vyporiadania.

66. Pokiaľ súd v bode 56 rozsudku uvádza, že žalovaná žiadala úroky z úveru, ktorý musí splácať, a tieto nemôže započítať ako vnos, potom žalovaná uvádza, že aj z jej záverečného vyjadrenia žiadala túto skutočnosť zohľadniť súdom nie ako vnos, ale ako skutočnosť, že jej miera pričinenia sa o nadobudnutie rodinného domu je vyššia. Žalovaná čerpala úver použitý na výstavbu rodinného domu (čo predstavuje až 76,66% zo sumy potrebnej na jeho výstavbu), a musí splácať ďalší finančný náklad v podobe úrokov a poplatkov, ktoré bude splácať až do roku 2049, t.j. ďalších 25 rokov, pričom celková suma úrokov a poplatkov, ktoré sú mimo režimu BSM je tak až 9.060,12 eur. Túto skutočnosť o finančnom zaťažení žalovanej, ktorú nie je možné posudzovať ako vnos, žiadala žalovaná posúdiť ako jednu zo skutočností, ktoré v súhrne vytvárajú priestor na použitie disparity podielov. Žalobca bol po celú dobu výstavby nezamestnaný, pričom sa síce podieľal na výstavbe rodinného domu fyzickou prácou, ale inak sa na hospodárení rodiny nepodieľal a bez finančných prostriedkov žalovanej by rodinný dom nebolo možné vôbec postaviť. Ak sa započíta aj celková suma finančných prostriedkov, ktoré žalovaná mala pred manželstvom, potom je podiel žalovanej na nadobudnutí rodinného domu až 86,66% z preukázanej hodnoty výstavby (52.000,- eur zo 60.000,- eur). Súčasne aj na dokončenie interiéru rodinného domu bol použitý svadobný dar od rodičov žalobcu (12.000,- eur), spotrebovaný na výstavbu v sume 9.580,17 eur.

67. Z vyššie uvedeného podľa odvolateľky a rozhodovacej praxe súdnych autorít vyplýva, že použitie zásady disparity pri vyporiadaní v režime BSM je vecou úvahy súdu. Za účelom hodnoty murárskych prác všetkých osôb, ktoré sa na výstavbe podieľali, žalovaná do konania predložila odborné vyjadrenie I. N., I., z ktorého vyplýva, že hodnota murárskych prác bola ohodnotená na sumu 33.157,08 eur. Potom aj pri snahe zohľadniť podiel žalobcu na výstavbe rodinného domu by na neho pripadla hodnota podstatne nižšia, a preto žalovaná navrhovala súdu pri vyporiadaní a určení vyporiadacieho podielu určiť pomer disparity podielov v matematickom určení na pomer 70% žalovaná ku 30% žalobca.

68. Podľa žalovanej je potrebné aplikovať disparitu pri vyporiadaní aj preto, že zatiaľ čo vnos možno uplatňovať iba vo výške skutočne vynaloženej (nie je ho možné zhodnotiť) a bez týchto finančných prostriedkov by sa rodinný dom nedal postaviť, pričom základný princíp vyporiadania BSM je daný tým, že manželia nadobúdajú spoločné hodnoty spoločným pričinením, potom podľa žalovanej nie je dôvodné a spravodlivé, aby sa hodnota rodinného domu spadajúca do BSM, ktorý bol postavený za finančné prostriedky žalovanej až do výšky 86,66% z hodnoty výstavby, a ktorého hodnota sa po výstavbe zvýšila podľa ohodnotenia znalca ku dňu vyporiadania až na 138.125,35 eur, pri vyporiadaní rodinného domu „zhodnocovala“ pre každú stranu sporu rovnakým pomerom bez použitia disparity, keď práve bez použitia finančných prostriedkov žalovanej by nebolo možné rodinný dom postaviť vôbec, a preto by žalobca v takom prípade nemal aké murárske práce robiť.

69. Po odpočítaní vnosu v žalovanej sume 52.000,- eur, vychádzajúc z hodnoty rodinného domu v sume 138.125,35 eur, potom do BSM na rozdelenie pripadá hodnota práve zhodnotenia rodinného domu v sume 86.125,35 eur, ktorá by sa mala prejavíť pri vyporiadaní podľa princípov v ust. § 150 OZ s tým, že miera pričinenia sa o nadobudnutie veci nebola na obidvoch stranách sporu rovnaká. Poukaz súdu prvej inštancie na manželstvo ako spotrebné a hospodárske spoločenstvo nemôže obstať, najmä ak súd v bode 52 rozsudku uviedol, že v konaní nebolo preukázané, ani to žalobca netvrdil, že by na stavbu domu boli použité finančné prostriedky z BSM. Podľa odvolateľky kumulatívne použitie zásady vyporiadania vnosu aj určenia disparity podielov pri vyporiadaní nie je vylúčené a ak súdna prax pozná zásadu redukcie vnosu, je aplikovateľná zásada zhodnotenia vnosu použitia disparity podielov. Z okolností prípadu je pritom zrejmé, že na zhodnotení rodinného domu má pomerne väčšiu zásluhu žalovaná, čo by sa malo premietnuť v tom, že by mala mať nárok podieľať sa vo vyššej výške na zhodnotení rodinného domu a to v rozsahu vyššieho pomeru jej zásluhy na jeho výstavbe.

70. Na okraj odvolania žalovaná uviedla, že nerozumie argumentácii súdu v bode 49 rozsudku vo vzťahu k sume 11,26 eur, keď z ostatných častí rozsudku (z bodu 50) vyplýva, že súd mal za preukázané z potvrdení K., že žalovaná si priebežne prevádzala zo svojho sporiaceho účtu na účet vedený v K. sumu, ktorá spolu za toto obdobie predstavovala 52.011,26 eur.

71. Nadväzne žalovaná označila za vadný aj výrok II. o náhrade trov konania. Z rozsudku je zrejmé, že súd sa stotožnil s právnym názorom žalovanej aj čo do rozsahu masy BSM, aj čo do jej hodnoty, aj čo

do spôsobu jej vyporiadania a nestotožnil sa s ňou výlučne v časti použitia disparity podielov a tým bol podľa žalovanej nesprávne vyčíslený súdom prvej inštancie vyporiadací podiel. Žiada preto, aby jej bol priznaný nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania vo výške 100%.

72. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej zotrval na svojom odvolaní a odvolanie žalovanej označil za nedôvodné. Rovnako ako v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie, prípadne aby napadnutý rozsudok zmenil v súlade s jeho odvolacím návrhom.

73. Žalovanou navrhovaný spôsob vyporiadania BSM so zohľadnením disparity podielov bývalých manželov v prospech žalovanej, žalobca označil za absolútne nedôvodný a nesprávny s tým, že je nevyhnutné zohľadniť, že žalovaná v konaní nijako nepreukázala investície z úveru. Hoci žalobca opakovane navrhoval doplniť dokazovanie výsluchmi označených osôb, toto dokazovanie vykonané nebolo.

74. Čo sa týka vnosu žalovanej do BSM, žalobca argumentoval totožne ako v podanom odvolaní. Zopakoval, že predmetný úver bol počas trvania manželstva splácaný zo spoločných prostriedkov prijatých do BSM a teda tieto investície žalovanej nemôžu byť zohľadnené ako jej výlučný vnos. Vo vzťahu vnosu žalovanej v podobe jej úspor v sume 6.011,26 eur zopakoval, že nebolo preukázané, že by akákoľvek časť týchto peňažných prostriedkov bola investovaná do výstavby predmetného spoločného rodinného domu.

75. Žalobca vo vyjadrení tiež zopakoval svoju argumentáciu obsiahnutú v jeho odvolaní vo vzťahu k výške vyporiadacieho podielu, včítane námietok voči znaleckým posudkom so záverom, že hodnota oceňovaných nehnuteľností, z ktorej vychádzal prvoinštančný súd, nemôže byť správna.

76. Pokiaľ sa žalovaná v odvolaní odvoláva na ohodnotenie murárskych prác zo strany I. N. I., ktoré v konaní predložila, opomína fakt, že zo strany žalobcu bol predložený krycí list rozpočtu, kde cena prác na rodinnom dome je vyčíslená výrazne vyššie a to spolu na sumu 101.237,66 eur.

77. Rovnako ako v odvolaní sa vyjadril aj vo vzťahu k sume 12.800,- eur, ktorú stranám poskytli rodičia žalobcu.

78. Podľa žalobcu argumentácia žalovanej v jej odvolaní je nesprávna a nedôvodná. Na určenie disparity podielov neexistuje žiaden právny dôvod, keď jednak žalovaná nepreukázala vnos vlastných finančných prostriedkov do spoločného majetku, úver bol financovaný aj z prostriedkov patriacich do BSM, hodnota dotknutých nehnuteľností bola určená nesprávne. Na základe uvedených skutočností potom ani vyporiadací podiel nebol určený správne.

79. Čo sa týka výroku o nároku na náhradu trov konania, tento bol závislý od výroku vo veci samej a teda pri nesprávnom meritórnom výroku nemôže obstať ani výrok o nároku na náhradu trov konania. Odvolanie žalovanej je teda absolútne nedôvodné a nesprávne.

80. Žalovaná k doručenému vyjadreniu žalobcu k jej odvolaniu, prostredníctvom svojho advokáta uviedla, že nakoľko predmetné vyjadrenie žalobcu je opakovaním jeho argumentácie v jeho odvolaní, nebude sa k tomuto vyjadreniu už vyjadrovať, nakoľko by išlo o nehospodárny úkon.

81. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

82. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými subjektami – stranami, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie v dotknutej časti vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah odvolaní (§ 379 písm. c) CSP v spojení s § 150 OZ), súc viazaný dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 1 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil

súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), pričom po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v intenciách podaných odvolaní dospel k záveru, že odvolaniu ani jedného z odvolateľov nie je možné priznať úspech, keďže nebol naplnený žiaden z nimi uplatnených odvolacích dôvodov a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 377 CSP).

83. Predmetom konania je vyporiadanie zaniknutého BSM strán sporu, ktorého predmet tvorí nehnuteľnosť nachádzajúca sa v kat.úz. C. D. E., zapísaná Okresným úradom Šaľa, katastrálnym odborom na LV č. XXX, a to stavba - rodinný dom s.č. XXX, parc.č. 399/2.

84. Prvoinštančný súd predmetné BSM strán sporu vyporiadal tak, že dotknutú nehnuteľnosť – rodinný dom v celkovej hodnote 138.125,35 eur prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej a zároveň žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na vyrovnanie podielu sumu 44.286,28 eur do 90 dní od právoplatnosti rozsudku, s odôvodnením, na ktoré bolo poukázané vyššie.

85. Predmetom odvolacieho prieskumu, v rámci ktorého v danom prípade odvolací súd v zmysle § 379 písm. c) CSP v spojení s § 150 OZ nie je viazaný rozsahom odvolania, pričom jeho viazanosť dôvodmi odvolania v zmysle § 380 ods. 1 CSP je zachovaná, bolo posúdiť správnosť odvolacou argumentáciou každého z odvolateľov dotknutých záverov súdu prvej inštancie a teda danosť odvolaniami uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP.

86. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie danej veci a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením písomného vyhotovenia napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie dotknutých odvolaním odchýliť, pričom nezistil ani existenciu ďalších uplatnených odvolacích dôvodov a preto nemôže dať za pravdu žiadnemu z odvolateľov. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

K odvolaniu žalobcu

87. Ako prvý žalobca v odvolaní vyslovil svoj nesúhlas so sumou vyrovnacieho podielu vo výške 44.286,28 eur, keď súd zohľadnil ako vnos žalovanej do spoločného majetku prostriedky z jej úveru vo výške 46.500,- eur s tým, že tento úver nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva strán, keďže k vzniku tohto pasíva na strane žalovanej došlo ešte pred uzavretím manželstva a žalovaná nepreukázala, že prostriedky načerpané z tohto úveru boli použité v celom rozsahu na výstavbu predmetného rodinného domu.

88. Je pravdou tvrdenie žalobcu, že predmetný úver žalovanej ako dlh netvorí pasívum BSM, nepatrí do BSM strán sporu, avšak prvoinštančný súd ho ani takto neposudzoval, ale správne vychádzal z toho, že sa ide o vnos žalovanej do spoločného majetku bývalých manželov.

89. Prvoinštančný súd sa s predmetným vnosom žalovanej do spoločného majetku správne a vyčerpávajúce vysporiadal v ods. 48 až 55 odôvodnenia preskúmaného rozsudku, pričom z jeho závermi sa odvolací súd plne stotožňuje a podrobnostiach na ne odkazuje. Z vykonaného dokazovania prvoinštančný súd správne ustálil, že bolo preukázané, že žalovaná čerpala úver poukázaný na jej účet dňa 18.7.2019 (pred uzatvorením manželstva dňa 31.8.2019) vo výške 46.500,- eur aj že disponovala vlastnými úsporami 6.000,- eur. Súd mal teda riadne preukázané, že pred uzavretím manželstva žalovaná disponovala sumou 52.000,- eur, pričom suma 46.000,- eur predstavovala poskytnutý úver a zvyšná suma 6.000,- eur úspory žalovanej na jej účte, ktorú získala pred uzatvorením manželstva. Výpismi z účtu bolo tiež preukázané, že žalovaná si priebežne v období od 23.12.2019 do 10.8.2020 prevádzala zo svojho sporiaceho účtu v K. a.s. IBAN I. na svoj účet v K. J.. IBAN I. sumu spolu vo výške 52.011,26 eur. Z výpisov druhého z označených účtov mal prvoinštančný súd správne za preukázané, že žalovaná

uskutočňovala v dňoch od 23.12.2019 do 20.10.2020 platby v celkovej výške 35.604,50 eur, ktoré korešpondujú s rozpisom úhrad žalovanej na výstavbu rodinného domu, ktoré predložila na č.l. 186 spisu. Súd mal teda dôvodne preukázané tvrdenie žalovanej, že uhradila označené sumy z úveru a úspor, teda zo sumy 52.000,- eur. Z výpisu z daného účtu v K., J. bolo tiež preukázané tvrdenie žalovanej, že uskutočňovala označené výbery z bankomatu v čase od 23.12.2019 do 6.10.2020, po odrátaní sumy 35.604,50 eur od 52.000,- eur, zostáva suma 16.395,50 eur, ktorú mala žalovaná použiť na vyplatenie tretích osôb z hotovosti z jej finančných prostriedkov. Uvedené opätovne korešponduje s úhradami žalovanej v hotovosti ako sú uvedené na č.l. 186. Prvoinštančný súd mal dôvodne za preukázané, že žalovaná uskutočňovala predmetné výbery z bankomatu od 23.12.2019 do 11/20, t.j., keď sa stavba uskutočňovala v období od 12/2019 do 10/2020, čo korešponduje aj s údajmi v stavebnom denníku. Na základe uvedených nepriamych dôkazov prvoinštančný súd dôvodne ustálil, že mal za preukázané tvrdenie žalovanej, že použila aj zvyšnú časť sumy úveru 16.395,50 eur na úhradu výdavkov na stavbu rodinného domu. Zároveň prvoinštančný súd správne dodal, že v konaní nebolo preukázané a ani to žalobca netvrdil, že by na stavbu domu boli použité finančné prostriedky z BSM, pričom poukázal na stav na účte žalobcu, ako aj jeho nízky vymeriavací základ v rozhodnom období.

90. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v konaní v spore unesením jednak bremena tvrdenia a jednak dôkazného bremena. Priamym dôkazom je pritom ten, ktorý priamo potvrdzuje alebo vyvracia dokazovanú skutočnosť. Nepriamym dôkazom je taký dôkaz, ktorý dokazuje skutočnosť inú, ale takú, z ktorej je možné usudzovať, či sa ne/stala skutočnosť, ktorá je predmetom dokazovania; objasňuje teda dokazovanú skutočnosť pomocou inej skutočnosti, ktorá má k dokazovanej skutočnosti len nepriamy vzťah. Nepriamy dôkaz sám osebe spravidla nevedie (vzhľadom k svojmu sprostredkovanému vzťahu ku skutočnosti, ktorá je predmetom dokazovania) k jej preukázaniu, výsledkom jeho hodnotenia v spojení s ďalšími nepriamymi dôkazmi tvoriacimi systém, ktorého jednotlivé články sú v súlade medzi sebou aj s dokazovanou skutočnosťou, však takýto záver byť môže. Skutočnosť rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku je možné poukazovať aj súhrnom nepriamych dôkazov, ktorý ale musí tvoriť logickú a ničím nenarušenú sústavu navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti prípadu, ale súčasne vylučuje možnosť iného záveru. Skutočnosť preukazovanú len nepriamymi dôkazmi možno považovať za preukázanú vtedy, ak na základe výsledkov hodnotenia týchto dôkazov je možné bez rozumných pochybností nadobudnúť istotu (presvedčenie) o tom, že sa táto skutočnosť naozaj stala (že je pravdivá); nestačí ak prichádza do úvahy len možnosť jej pravdivosti – jej pravdepodobnosť (rozsudok NS ČR sp. zn. 21Cdo/2682/2013 zo dňa 26.6.2014).

91. Pri vyhodnotení všetkých prvoinštančným súdom vykonaných a zohľadnených dôkazov, najmä podľa bodov 48 až 55 preskúmaného rozsudku, a to tak jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, ktoré vyšli v konaní najavo, prvoinštančný súd potom správne ustálil, že predmetný súhrn nepriamych dôkazov tvoriaci logickú a nenarušenú sústavu navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku preukazuje všetky rozhodné okolnosti daného prípadu a súčasne vylučuje možnosť iného záveru (z vykonaného dokazovania nevyplývala existencia žiadnych iných finančných prostriedkov, ktoré by strany mohli na predmetnú výstavbu rodinného domu použiť), bol preukázaný vnos žalovanej do spoločného majetku strán vo výške 52.000,- eur (úver vo výške 46.000,- eur a osobné úspory žalovanej 6.000,- eur). Strany sa pritom zhodli, že reálne náklady na výstavbu predmetného rodinného domu boli vo výške cca 60.000,- eur. Zvyšok nákladov bol podľa záverov dokazovania pokrytý z prostriedkov v BSM a z peňažného daru od rodičov žalobcu.

92. V tejto súvislosti žalobcom navrhované dokazovanie výsluchom početných označených svedkov, ktorí pracovali na danej stavbe a aj zástupcov dodávateľov, ktorých mala v súvislosti so stavbou vyplácať žalovaná, odvolací súd zhodne s prvoinštančným považoval za nepotrebné na zistenie rozhodného skutkového stavu a jeho vykonanie za nevhodné a nadbytočné. I v prípade, že by predmetní svedkovia potvrdili, že peniaze za prácu alebo materiál im vyplácal žalobca, nepreukazovalo by to pôvod týchto peňazí, ani to, že peniaze patria žalobcovi, prípadne že nepatria žalovanej.

93. Žalobca v podanom odvolaní poukázal tiež na skutočnosť, že predmetný úver žalovanej bol počas trvania manželstva splácaný zo spoločných prostriedkov manželov, t.j. z prostriedkov patriacich do BSM. Hoci žalobca túto skutočnosť namietal už v priebehu prvoinštančného konania, súd prvej inštancie sa k tejto skutočnosti v odôvodnení preskúmaného rozsudku nezaujal stanovisko. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu v tejto súvislosti uviedla, že splácanie výlučného úveru žalovanej počas trvania manželstva prebiehalo iba cca 2 roky (BSM trvalo od 31.8.2019 do 4.11.2021) a splatnosť úveru je až do roku 2049 s tým, že takýto nárok nebol žalobcom v žalobe uplatnený.

94. Keďže žalobca na predmetnú skutočnosť v priebehu konania poukazoval (viď napr. č.l. 309), nejednalo sa o novotu v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP.

95. Z druhej vety súdom prvej inštancie aplikovaného ust. § 150 OZ v znení: „Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho osobný majetok“ vyplýva, že v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd i bez návrhu musí prihliadnuť na to, čo zo spoločného majetku bolo vynaložené na oddelený (samostatný) majetok niektorého z manželov (viď text „je povinný nahradiť“), (NS SR sp. zn. 7Cdo 288/2013 a 5Cdo 205/2022). Citované ustanovenie však zakotvuje povinnosť nahradiť, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo výslovne na majetok jedného z manželov. Aj podľa komentára k Občianskemu zákonníku - Števček a kol. Občiansky zákonník I. §1-450. Komentár, Praha : C. H. Beck, 2015, 1616s, str. 1139 , takto nemožno zohľadňovať sumy, ktoré neboli vynaložené na majetok manžela, hoci boli uhradené v jeho prospech, ako napríklad, platby výživného, náhrada škody, pokuty a podobne. Splácanie úveru jedného z manželov z prostriedkov v BSM nie je vynaložením prostriedkov na ostatný majetok tu žalovanej, hoci išlo o platby uhradené v jej prospech. Cit. ust. § 150 OZ sa na tento prípad nevzťahuje a krátkodobé splácanie úveru žalovanej (so splatnosťou 30 rokov) zo spoločných prostriedkov BSM strán (cca 2 roky), preto nebolo možné v zmysle uvedenej zásady, zakotvanej v § 150 OZ, pri vyporiadaní BSM zohľadniť.

96. Ako ďalšie v odvolaní žalobca namietal ocenenie predmetu BSM – rodinného domu a pozemkov, s poukazom na rozdiely v dvoch v konaní predložených znaleckých posudkov. Keďže s uvedenými námietkami žalobcu sa prvoinštančný súd vyčerpávajúco a správne vysporiadal v odôvodnení preskúmaného rozsudku (najmä body 35 – 42), pričom s jeho závermi sa odvolací súd plne stotožňuje, na tomto mieste iba odkazuje na dané závery prvoinštančného súdu, bez potreby danú otázku osobitne a nadbytočne rozoberať.

97. Ako správne zdôraznil prvoinštančný súd, v zmysle konštantnej judikatúry pri zisťovaní ceny nehnuteľnosti tvoriacej predmet BSM, je potrebné vychádzať z jej všeobecnej ceny určenej v závislosti od situácie na trhu s nehnuteľnosťami v danom mieste a v čase, ku ktorému sa bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadava, čo zodpovedá záverom znaleckého posudku Ing. arch. Vojtecha Volkoviča č. 7/2024, v ktorom bola všeobecná hodnota nehnuteľnosti určená ku dňu 15.6.2024 s tým, že všeobecná cena nehnuteľnosti v znaleckom posudku Ing. Ottávia Vrbovského bola určená ku dňu 15.6.2022, teda cca 2,5 roka pred vyporiadaním BSM. Z výsluchu znalcov pritom vyplynulo, že predmetná nehnuteľnosť mala v roku 2024 nižšiu hodnotu z dôvodu zmeny na trhu s nehnuteľnosťami ohľadom dopytu a ponuky, ako potvrdili obaja znalci, pričom nehnuteľnosť bola v roku 2022 hodnotená ako neužívaná, čo ale v čase vyporiadania už neplatilo. Táto skutočnosť (aj pri odvolateľom tvrdení stagnácii cien nehnuteľností v rozhodnom období) má za následok pokles jej hodnoty. Vzhľadom na uvedené prvoinštančný súd správne vychádzal zo záverov znaleckého posudku č. 7/2024.

98. Odvolateľ v odvolaní tiež poukázal na rozporné vyjadrenia žalovanej vo vzťahu k sume 12.800,- eur, ktorú stranám poskytli rodičia žalobcu, ktorá podľa neho patrí do predmetu BSM s tým, že na pojednávaní 23.4.2024 žalovaná uviedla, že tieto prostriedky mali byť použité na bežné výdavky a v následnom písomnom vyjadrení uviedla, že mali byť minimálne čiastočne použité na stavbu dotknutého rodinného domu.

99. S otázkou sumy 12.800,- eur, ktoré podľa žalobcu malo tvoriť pasívum BSM sa prvoinštančný súd vysporiadal v ods. 58 a 59 odôvodnenia napadnutého rozsudku, pričom s jeho závermi sa odvolací súd opätovne stotožnil. Na základe súdom prvej inštancie poukázaného vykonaného dokazovania prvoinštančný súd správne ustálil, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že jeho rodičia poskytli žalovanej, resp. stranám predmetnú sumu ako pôžičku, keď naopak z výpovede svedkyne pani B. B. bolo preukázané, že jej, resp. úmyslom oboch rodičov žalobcu, bolo peniaze vo výške 12.800,- eur darovať obom manželom. Nešlo teda o pôžičku, ale o dar, ktorý podľa § 143 OZ netvorí BSM. Vo vzťahu k BSM je preto táto suma, prípadne spôsob jej použitia, resp. spotrebovania stranami bez významu.

100. Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku je zrejmé, že prvoinštančný súd v odôvodnení vyčerpávajúco rozpisal rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania,

stanoviská procesných k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, pričom tieto i primerane vysvetlil. Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku nevyplýva jednostrannosť ani taká aplikácia príslušných zákonných ustanovení, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd z týchto dôvodov dospel k záveru, že odôvodnenie preskúmaného rozsudku ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, v dôsledku čoho nebol ani odvolací dôvod namietaný žalobcom v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

K odvolaniu žalovanej

101. Žalovaná v podanom odvolaní v podstate namietala nepoužitie zásady tzv. disparity podielov pri vyporiadaní BSM s tým, že kumulatívne uplatnenie zásady započítania vnosu a disparity, vzhľadom na princíp pričinenia sa o nadobudnutie veci v režime BSM, podľa § 150 OZ nie je vylúčené, ich súbeh je možný, pričom poukázala na R 42/1972. Žalovaná pritom žiadala nie ako vnos, ale ako za jednu zo skutočností, ktorá v súhrne vytvára priestor na použitie zásady disparity podielov, zohľadniť mieru jej pričinenia sa o nadobudnutie predmetného rodinného domu tým, že jej výlučný úver bol použitý na výstavbu rodinného domu (až 76,68% zo sumy potrebnej na výstavbu), pričom musí banke až do roku 2049, t.j. ďalších 25 rokov, ako ďalší finančný náklad platiť úroky a poplatky, ktoré sú mimo režimu BSM a predstavujú sumu 9.060,12 eur.

102. S touto procesnou obranou žalovanej sa prvoinštančný súd vysporiadal v ods. 56 odôvodnenia preskúmaného rozsudku so záverom, že nie je dôvod na určenie disparity podielov, keďže súd pri vyporiadaní BSM zohľadnil skutočnosť úver žalovanej v sume 46.000,- eur použitých na výstavbu rodinného domu ako vnos do spoločného majetku a preto nie je dôvod, aby túto skutočnosť zohľadňoval ešte aj na určenie rozdielnej výšky podielov strán sporu. Odvolací súd sa s týmto záverom prvoinštančného súdu stotožňuje.

103. Súdom prvej inštancie aplikované ust. § 150 OZ uvádza ako základnú zásadu, že pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Zároveň pripúšťa výnimku a odklon od rovnosti podielov manželov na majetku v BSM, keď ukladá prihliadať okrem iného i na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Výnimočné priznanie väčšieho podielu pri vyporiadaní BSM jednému z manželov ale nemožno bez ďalšieho odôvodniť väčšími zásluhami na získaní majetku bez toho, aby bol zohľadnený tiež prínos druhého manžela. I keď z cit. ust. § 150 OZ nemožno priamo vyvodiť pri vyporiadaní BSM zákaz súbehu zohľadnenia vnosu a zároveň disparity podielov, vždy je potrebné prihliadať na okolnosti daného konkrétneho prípadu.

104. V danom prípade bol v prospech žalobkyne zohľadnený ako vnos poskytnutie jej vlastných finančných prostriedkov v sume 52.000,- eur, z toho 46.000,- eur z titulu daného úveru, ktorý bude žalovanou naďalej splácaný až do roku 2049, pričom z titulu úrokov a poplatkov žalovaná podľa jej tvrdenia a pripojeného splátkového kalendára zaplatí sumu cca 9.000,- eur, ktorá nebola a nemohla byť zohľadnená ako vnos žalovanej do BSM a ktorú žalovaná žiadala zohľadniť ako dôvod disparity podielov. Je pravdou, že žalovaná sa poskytnutím finančných prostriedkov z jej výlučného úveru na výstavbu predmetného rodinného domu podstatne zaslúžila o nadobudnutie predmetnej nehnuteľnosti, ale zároveň na druhej strane žalobca sa obdobne zaslúžil o nadobudnutie predmetného rodinného domu, keď počas cca 9 mesiacov výstavby ako profesiou murár sa osobne naplno venoval výstavbe predmetného domu (počas tohto obdobia bol práceneschopný), túto organizoval a manažoval a zabezpečoval tiež účasť svojich príbuzných a známych (čiastočne aj bezplatne) na predmetných stavebných prácach. Hodnotu týchto stavebných prác žalovaná preukazovala odborným vyjadrením I. N., I. v sume 33.157,08 eur, pričom žalobca poukazoval na krycí list rozpočtu od spoločnosti IP BUILT, s.r.o., kde cena prác na rodinnom dome bola vyčíslená v sume 101.237,66 eur bez DPH.

105. Odvolací súd zhodne s prvoinštančným, s prihliadnutím na všetky rozhodné okolnosti daného prípadu je toho názoru, že zásluha žalovanej o nadobudnutie spoločného rodinného domu v BSM strán v podobe vo vnose nezohľadnenej sumy cca 9.000,- eur, ktorú do splatenia predmetného úveru uhradí na úrokoch a poplatkoch úveru použitého na výstavbu, pri zohľadnení na druhej strane osobných zásluh žalobcu na nadobudnutí predmetnej spoločnej nehnuteľnosti, nepredstavuje takú skutočnosť a okolnosť, ktorú by bolo dôvodné zohľadniť ako dôvod výnimky z rovnosti podielov zakladajúcu disparitu podielov pri vyporiadaní BSM v prospech žalovanej a v neprospech žalobcu. Odvolací súd zhodne

s prvoinštančným za daných okolností prípadu by nepovažoval za spravodlivé odkloniť sa od zákonnej zásady parity podielov, keď podmienky pre výnimočné uplatnenie disparity podielov podľa jeho názoru splnené neboli. Je pravdou tvrdenie odvolateľky, že bez jej finančných prostriedkov by rodinný dom nebolo možné postaviť, avšak na druhej strane je pravdou tiež to, že za daných okolností a finančných možností strán by predmetný dom nebolo možné postaviť ani bez osobného vkladu žalobcu.

106. Ďalšie odvolacie argumenty strán odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, i s poukazom na princíp hospodárnosti konania (čl. 17 OSP), odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

107. S poukazom na vyššie uvedené odvolacím súdom, v spojení s odôvodnením preskúmaného rozsudku súdom prvej inštancie, potom odvolací súd preskúmaný rozsudok, včítane, vzhľadom na spôsob prvoinštančného rozhodnutia vecne správneho výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, ako vo výrokoch vecne správny, s použitím § 387 CSP potvrdil.

108. V odvolacom konaní žiadna zo strán so svojím odvolaním neuspela, naopak, mala úspech vo vzťahu k odvolaniu protistrany, teda žalobca aj žalovaná mali v odvolaní polovičný úspech. Čiastočné procesné úspechy strán sa tým vzájomne do rovnakej výšky anulujú. Pri rovnakých čiastkových úspechoch odvolací súd potom vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

109. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).